НАРОДНА АРМІЯ

14 вересня, 2017

#37 (5517)

КРЕМЛІВСЬКИЙ «КРОКОДИЛ» УСЕ ЩЕ ГОЛОДНИЙ…

У Москві прагнуть неодмінно включити до складу майбутніх миротворців на Донбасі «представників Російської Федерації», аби в такий спосіб легалізувати там окупаційні війська

стор. 4

ПОСАДОВІ ОКЛАДИ ЗБІЛЬШАТЬСЯ У СЕРЕДНЬОМУ В 4,5 РАЗА

ГРОШОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ НАРАХОВУВАТИМУТЬ ПО-НОВОМУ З 1 СІЧНЯ 2018 РОКУ

стор. 3

«ЗАХІД-2017»: РОСІЯ БРЯЗКАЄ ЗБРОЄЮ НА КОРДОНІ З НАТО

Країни Європи занепокоєні та почали діяти на упередження можливої агресії з боку РФ

стор. 5

ПІДГОТОВКА РЕЗЕРВІСТІВ: ТОРІК НАВЧАЛЬНІ ЗБОРИ ПРОЙШЛИ 10 ТИСЯЧ РЕЗЕРВІСТІВ, ЦЬОГОРІЧ НА ЗБОРИ ВИКЛИЧУТЬ 20 ТИСЯЧ

Сьогодні у Збройних Силах України створена цілісна структура військового резерву. Насамперед це оперативний резерв першої черги, нині він становить понад 130 тисяч осіб

стор. 7

«УКРАЇНСЬКА АРМІЯ ЗМІЦНЮЄТЬСЯ МОЛОДИМИ БОЙОВИМИ КОМАНДИРАМИ»

стор. 8-9

ГІРКА ПРАВДА АРХІВУ СБУ

Тут зберігаються моторошні докази злочинності компартійного режиму

стор. 12-13

РОСІЙСЬКОМУ МІФУ «В НОВОРОСІЇ Й НА ДОНБАСІ ЗРОДУ СТАРОЇ УКРАЇНИ НЕ БУЛО» — МІСЦЕ НА СМІТНИКУ

стор. 14

УДОСКОНАЛЕНА ЗБРОЯ В РУКАХ НАШОГО СОЛДАТА — ДОДАТКОВИЙ АРГУМЕНТ НА ПОЛІ БОЮ

З квітня 2014-го військовослужбовці, які виконують бойові завдання в районі АТО, підготували й самотужки реалізували на практиці понад 1000 технічних рішень, спрямованих на поліпшення бойових характеристик зразків ОВТ

стор. 16

УКРАЇНА ТА ПОЛЬЩА СПІЛЬНО МОДЕРНІЗУВАЛИ «СІМДЕСЯТДВІЙКУ»

Це наочно продемонструвало спроможності нашої держави брати участь у таких масштабних і технологічно складних проектах

стор. 17

«БУЛО ВАЖЛИВО РОЗПОВІСТИ ЄВРОПЕЙЦЯМ НЕ ЛИШЕ ПРО ДРАМУ МН-17, АЛЕ Й ПРО ОБСТАВИНИ, ЩО ПРИЗВЕЛИ ДО НЕЇ, ТА ПРО ТЕ, ЩО ВІДБУВАЛОСЯ ПІСЛЯ КАТАСТРОФИ…»

У творчому доробку знаного нідерландського фотографа П'єра Крома декілька тисяч унікальних світлин, на яких зафіксовано події, починаючи з окупації Криму. Про основні епізоди своєї діяльності іноземний журналіст розповів у ексклюзивному інтерв'ю для «Народної армії»

стор. 18

«НАЙКРАЩА АРМІЯ, ЯКУ БУДЬ-КОЛИ МАЛА УКРАЇНА»

«За три роки Збройні Сили не просто відновили боєздатність. Вони були заново створені. Наростили оперативні спроможності й покращили технічну оснащеність. Вони виросли кількісно і якісно, і це — той випадок, про який і кажуть «заново народитися»! — зауважив Президент України Петро Порошенко у своєму зверненні до народних депутатів

«Прошу не забувати, що влітку 2014 року більшу частину Донбасу вдалося повернути під суверенітет України. Лише пряма інтервенція російських військ з використанням сучасної техніки й озброєнь зупинила процес звільнення. І зірвала швидке завершення АТО, яке до того виглядало цілком реальним.

Варшавський Інститут східних досліджень оприлюднив доповідь про зміни в наших Збройних Силах України і видав під назвою The best army Ukraine has ever had — «Найкраща армія, яку будь-коли мала Україна». Подібні експертні оцінки із вуст іноземних військових аналітиків ми чуємо постійно. А західні інструктори з країн — членів НАТО, які зараз тренують наших військових, не тільки нас вчать, а вже й переймають наш досвід.

У 2014–2015 роках ми провели шість хвиль мобілізації, через які пройшли близько 200 тисяч громадян. Минулого року я прийняв дуже непросте, небезпечне, але правильне рішення про відхід від мобілізації і повний перехід на контрактну армію. Основу нашого війська зараз складають військовослужбовці, які добровільно пішли в армію за контрактом. Протягом 2016 року на службу в ЗС України було прийнято 70 тис. осіб. Цього року, станом на вчора, — ще додатково 25 тисяч. Наступного року ми з вами будемо підвищувати грошові виплати для них залежно від ступеня ризику та складності завдань.

Основу нашого війська зараз складають військовослужбовці, які добровільно пішли в армію за контрактом. Протягом 2016 року на службу в ЗС України було прийнято 70 тис. осіб. Цього року — вже 25 тисяч

Витрати на закупівлю озброєнь порівняно з 2013 роком наростили у десять разів!

За три роки Оборонпром передав українській армії більше 16 тисяч одиниць озброєння й військової техніки. Попервах ми ремонтували те, що вже побуло у вжитку чи було пошкоджене. Спускали з конвеєрів фізично хоча й нові, але технічно застарілі види, прийняті на озброєння ще за радянських часів. Мусили швидко задовольнити тоді першочергові потреби. Зараз розпочинаємо програму збройно-технічного осучаснення армії. Маємо виводити українське озброєння на рівень ХХІ століття», — зазначив Петро Порошенко.

«СТРІМКИЙ ТРИЗУБ-2017»: ТРЕНУЮТЬСЯ БЛИЗЬКО 2500 ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ З 15 КРАЇН СВІТУ

На Львівщині, у Міжнародному центрі миротворчості та безпеки (МЦМБ) Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, тривають українсько-американські командно-штабні навчання із залученням військ «Репід Трайдент-2017» («Стрімкий тризуб-2017»).

Цього року у військових маневрах бере участь безпрецедентна кількість учасників — близько 2500 військовослужбовців з 15 країн світу. Окрім України та США, до навчань залучено військовослужбовців з Канади, Болгарії, Грузії, Естонії, Італії, Латвії, Литви, Молдови, Норвегії, Польщі, Румунії, Туреччини та Великобританії.

Бойові підрозділи вже вирушили на різні ділянки полігона, де відбуваються практичні заняття

Найбільші іноземні контингенти — від армій США та Канади, загалом близько 500 осіб. Вітчизняне угруповання, а це понад тисячу осіб, задіяне в міжнародному військовому заході, сформоване з військовослужбовців однієї з механізованих бригад Сухопутних військ ЗС України, бригади ВДВ ЗС України, інженерно-саперних підрозділів, окремого підрозділу Національної гвардії України тощо. Переважна більшість українських військовослужбовців мають досвід участі в бойових діях у районі проведення АТО на території Донецької та Луганської областей.

— Досвід наших іноземних колег є надзвичайно цінним для ЗС України. Сподіваюся, що й наші партнери з інших країн зможуть запозичити досвід воїнів українського війська, набутий ними під час захисту своєї Батьківщини на Сході України, — зазначив співкерівник навчань від української сторони полковник Сергій Літвінов.

Планом багатонаціональних навчань також передбачене проведення низки спільних заходів із залученням літаків та вертольотів військово-транспортної авіації. Зокрема відпрацьовуватимуться елементи медичної евакуації, десантування особового складу та вантажів тощо. Для цього будуть використовуватися можливості однієї з бригад тактичної авіації, що дислокується на Хмельниччині, та майданчик приземлення на теренах Міжнародного центру миротворчості та безпеки. Буде задіяно два вертольоти Мі-8, літак Ан-26 та американський С-130.

Наразі триває командно-штабна фаза «Репід Трайдент-2017». За допомогою систем імітаційного моделювання, тобто потужних комп'ютерів та унікального програмного забезпечення, штаби моделюватимуть дії своїх підрозділів та умовного противника в єдиному віртуальному просторі в режимі реального часу. Тим часом бойові підрозділи вже вирушили на різні ділянки полігона, де відбуваються практичні заняття.

Василь ЛАБАЙ

ПІДТРИМАЄМО НАШИХ НЕСКОРЕНИХ ГЕРОЇВ!

Президент України Петро Порошенко відвідав тренування національної збірної команди України «Ігри нескорених».

Україна вперше отримала право брати участь в «Іграх нескорених» 2017 року в Торонто як справжній союзник НАТО в миротворчих операціях по всьому світу.

— Я просив би всіх українців, не лише в Україні, а й по всьому світу, підтримати наших героїв. Ми вболіватимемо, а вони будуть боротися за чемпіонство на «Іграх нескорених», — сказав глава держави.

— Колишні військові, які будуть змагатися в «Іграх нескорених» від України, є прикладом для наслідування для багатьох. Адже своєю мужністю та жагою до життя надихають інших військових, які отримали поранення під час захисту України від російської агресії, — зазначив Петро Порошенко.

Президент України також повідомив, що збирається підтримати українську команду в Торонто, оскільки після участі в Генасамблеї Об'єднаних Націй та в засіданні Ради Безпеки ООН, де порушуватиме питання розміщення миротворців на Донбасі, планує відвідати з візитом і Канаду.

— Після Сполучених Штатів, де я візьму участь в Генеральній Асамблеї ООН та зустрінусь із представниками американського міністерства оборони, разом з представниками уряду та моєї команди поїдемо на відкриття змагань у Торонто. Там будемо разом вболівати за нашу команду, — додав глава держави.

Катерина КЛИМЧЕНКО

ЗАВДЯКИ МІНСЬКИМ ДОМОВЛЕНОСТЯМ ВДАЛОСЯ СУТТЄВО ЗНИЗИТИ РІВЕНЬ БОЙОВИХ ДІЙ ТА ЛЮДСЬКИХ ВТРАТ

«Протягом останнього року від різних політичних сил, у тому числі зі стін парламенту, лунає нищівна критика на адресу Мінських домовленостей. Так, вони не ідеальні. Вони ухвалювалися в дуже складних для України військово-політичних умовах. Вони не принесли сталого миру. Але залишається беззаперечним факт, що саме завдяки Мінським домовленостям нам вдалося суттєво знизити рівень бойових дій та відповідно людських втрат на Донбасі. Завдяки Мінським домовленостям нам вдалося сформувати міцну міжнародну коаліцію на підтримку України. Завдяки Мінським домовленостям нам вдалося зберегти дієвий механізм міжнародних санкцій проти російського агресора. Нарешті Росію почали називати агресором. Згадайте, в 2014 році всі намагалися уникнути, називаючи це «конфліктом на Сході України». Ми отримали дорогоцінний час, аби побудувати якісно нову українську армію та запустити двигун реформ», — зазначив у своєму Посланні до Верховної Ради України Президент Петро Порошенко.

МІНІСТР ОБОРОНИ УКРАЇНИ:

«НЕПОХИТНА СТІЙКІСТЬ-2017» — ЧЕРГОВЕ СВІДЧЕННЯ ТОГО, ЩО НАШЕ ВІЙСЬКО ГОТОВЕ ПРОТИСТОЯТИ БУДЬ-ЯКИМ ЗАГРОЗАМ ТА ЗАХИСТИТИ СВІЙ НАРОД»

«Триває процес відродження українського війська. Підрозділи з бойовим досвідом продовжують відточувати свою майстерність на військових полігонах. Масштабні командно-штабні навчання «Непохитна стійкість-2017», що проходять по всій території України, чергове свідчення цього». Про це Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак зазначив на своїй сторінці у Facebook, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

— Ми й надалі нарощуватимемо бойові спроможності за рахунок масштабних навчань, щоб українські Збройні Сили були готові протистояти будь-яким загрозам та захистити свій народ, — наголосив Міністр оборони України Степан Полторак.

ПОСАДОВІ ОКЛАДИ ЗБІЛЬШАТЬСЯ У СЕРЕДНЬОМУ В 4,5 РАЗА

ГРОШОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМ НАРАХОВУВАТИМУТЬ ПО-НОВОМУ З 1 СІЧНЯ 2018 РОКУ

«Уперше за часів незалежності вдалося кардинально змінити підходи до нарахування грошового забезпечення, відійти від радянських принципів. 30 серпня 2017 року уряд ухвалив постанову «Про грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб». Її проект розробило Міністерство оборони спільно з іншими силовими відомствами на виконання завдань Президента України — Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України», — повідомив під час брифінгу заступник директора Департаменту фінансів Міністерства оборони України полковник Сергій Галімський

Ухвалення постанови дасть змогу з 1 січня 2018 року встановити залежність розмірів посадового окладу та окладу за військовим званням від прожиткового мінімуму.

— Тобто в разі підвищення в державі соціальних стандартів, прожиткового мінімуму автоматично збільшуватиметься розмір посадового окладу та окладу за військовим званням військовослужбовців, — сказав офіцер.

Окрім того, розміри основних видів грошового забезпечення (посадовий оклад та оклад за військовим званням) значно збільшаться порівняно з нинішніми.

— Збільшення посадових окладів відбудеться в середньому в 4,5 раза. Наприклад, посадовий оклад стрільця був 530 грн, став 2700 грн, командира танка був 720 грн, став 3170 грн, командира бригади був 1200 грн, став 7000 грн, — розповів Сергій Галімський.

Зміни торкнулися й окладів за військовим званням. Наприклад, розмір окладу за військовим званням «солдат» збільшився з 30 грн до 560 грн, за званням «майор» — зі 125 грн до 1420 грн. Таким чином, оклади за військовим званням підвищено в рази.

Ухвалення постанови також дасть змогу з 1 січня наступного року зменшити частку додаткових видів у структурі грошового забезпечення. Постановою скасовано 20 додаткових надбавок і винагород із 36, які існують на сьогодні, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

Ухвалення постанови дасть змогу з 1 січня 2018 року встановити залежність розмірів посадового окладу та окладу за військовим званням від прожиткового мінімуму. Тобто в разі підвищення в державі соціальних стандартів, прожиткового мінімуму автоматично збільшуватиметься розмір посадового окладу та окладу за військовим званням військовослужбовців

— Ми зменшили кількість додаткових видів виплат. Їх було 36, 20 скасували, 16 залишилося. Це дає змогу, по-перше, більш прозоро солдатові розуміти, які види грошового забезпечення він отримує й за що. І розмір додаткових видів виплат становитиме всього 40%. На сьогодні до набуття чинності постанови він становить аж 85%. Тобто гарантованих, беззаперечних виплат було всього-на-всього 15%, — повідомив офіцер.

— Суть у тому, що ми запровадили одну надбавку за особливості військової служби, і в постанові передбачено, що вона дасть змогу корегувати її розмір залежно від характеру та особливостей військової служби, — сказав заступник директора Департаменту фінансів Міноборони.

Серед тих надбавок, котрі залишаться, — надбавка за вислугу років, яку визначають у розмірі до 50% від окладу за званням та від посадового окладу, надбавка за роботу з таємними документами, надбавка, як основна, за особливості військової служби. Також залишиться премія в розмірі, не нижчому як 10%. Залишаться загальнодержавні надбавки: за науковий ступінь; за вчені звання; за спортивні звання; за почесні звання; за кваліфікаційну категорію медикам; курсантська посадова надбавка, що залежить від складання сесії; винагорода за бойове чергування; винагорода за стрибки з парашутом; винагорода за водолазні роботи.

Також зростуть розміри посадових окладів курсантів у середньому в 2,7 раза — з 208 грн до 560 грн, військовослужбовців строкової служби в середньому в 2,6 раза — зі 172 грн до 450 грн.

— Цією постановою запроваджено таку новацію, як прирівняння розмірів посадових окладів окремих категорій сержантів до посадових окладів офіцерського складу. Зроблено це також із метою наближення до стандартів НАТО. Наприклад, заплановано визначити розміри посадових окладів за посадами «головний сержант роти» на рівні посади командира взводу, «головний сержант бригади» — на рівні посади заступника командира батальйону. Такого в практиці Збройних Сил України ще не було, — наголосив полковник Сергій Галімський.

БЕЗПІЛОТНИК SPARROW LE:
ЛІТАЄ НА ВИСОТІ ДО 5000 МЕТРІВ ПОНАД ТРИ ГОДИНИ

Sparrow LE стійкий до механічних і температурних впливів, вологозахищений. Керують ним як у ручному, так і в автоматичному режимах, включно з автоматичним зльотом і посадкою. Комплекс може визначати координати об'єктів і здійснювати спостереження за ними

На одному з полігонів ЗС України тривають визначальні відомчі випробування безпілотного авіаційного комплексу Sparrow LE. Крім льотних характеристик, військові тестують роботу безпілотника в умовах активних перешкод, здійснених засобами РЕБ. У випробуваннях беруть участь представники Воєнно-наукового управління ГШ, командувань Повітряних Сил, Сухопутних військ і низки науково-дослідних установ Збройних Сил України.

Sparrow LE розробило й виготовило одеське ТОВ НВП «СПАЙТЕК». Безпілотний авіаційний комплекс призначено для спостереження та розвідки у будь-який час доби. Його можна запускати за допомогою спеціальних засобів або з рук оператора. Посадка безпілотника здійснюється за допомогою парашута або горизонтальним приземленням після короткого пробігу. Серед переваг БпАК — простота в експлуатації та багатофункціональність. Оператор Sparrow LE може легко й швидко змінити цільове спорядження апарата, яке нині розробляють у кількох версіях.

— Під час першої частини випробувань безпілотник здійснив близько десятка вильотів, — розповідає начальник відділу обліку та організації експлуатації управління безпілотної авіації штабу Командування Повітряних Сил підполковник Руслан Тюх. — Здатність підніматися на висоту 5 км не лише робить його придатним для використання в гірській місцевості, а й значно підвищує живучість комплексу загалом.

В управлінні безпілотної авіації кажуть, що літальних апаратів із такими ТТХ у світі не так і багато. Він малошумний, має велику дальність і тривалість польоту та щонайменше втричі дешевший за закордонні аналоги. Якщо порівнювати його з «однокласниками», представленими сьогодні на світовому ринку, то Sparrow LE може претендувати на певну унікальність. Це цілком можливо після того, як розробник усуне незначні недоліки, котрі виявили військові фахівці в роботі обладнання апарата.

— Уже найближчим часом виробник презентує оновлену версію Sparrow LE, і випробування продовжаться, — розповідає підполковник Руслан Тюх. — Ми маємо здійснити ще близько десятка польотів, щоб підтвердити всі заявлені характеристики безпілотника й зробити остаточні висновки щодо доцільності його експлуатації в Збройних Силах. У разі позитивних результатів випробувань, у військах розпочнеться його підконтрольна експлуатація. За її підсумками, а також за результатами державвипробувань вирішуватимуть питання прийняття його на озброєння.

Сергій КЛИМЕНКО

КРЕМЛІВСЬКИЙ «КРОКОДИЛ» УСЕ ЩЕ ГОЛОДНИЙ...

НЕЗВАЖАЮЧИ НА «ПРИМИРЛИВІ» НА ПЕРШИЙ ПОГЛЯД ЗАЯВИ ПРО «МИРОТВОРЧІСТЬ»

Російські війська вже давно «миротворять» у Абхазії, Придністров'ї та Південній Осетії

5 вересня президент Російської Федерації Володимир Путін під час своєї участі в черговому засіданні організації БРІКС заявив, що введення миротворців ООН на Донбас для охорони місії ОБСЄ пішло б на користь нашій країні

Однак він підкреслив, що для введення на Донбас миротворців, або радше «людей, які гарантують безпеку місії ОБСЄ», нібито потрібно попередньо відвести важку військову техніку та озброєння від лінії розмежування. А домовлятися про це, на думку нинішнього керманича Кремля, потрібно безпосередньо із сепаратистами ОРДЛО.

Ба навіть, явно намагаючись створити «певний резонанс» у світових ЗМІ, Путін у зв'язку із цим заявив, що вже доручив своєму МЗС унести відповідний проект резолюції на розгляд РБ ООН. За його словами, сили миротворців ООН мають перебувати лише на лінії розмежування.

Перше, що треба мати на увазі, оцінюючи ці «миротворчі» плани Путіна, це те, що довіряти йому ані загалом, ані в якихось окремих питаннях, пов'язаних з українсько-російськими відносинами, не можна. З однієї простої причини: Путін просто не вважає Україну самодостатньою державою, що має право на суверенітет і територіальну недоторканність. Тому просто безглуздо всерйоз розглядати щось, на кшталт «способу розв'язання проблем на Сході України» від людини, яка взагалі дозволяє собі ставити під сумнів нашу державність і суверенітет.

По-друге, пан Путін, як і решта нинішнього вищого військово-політичного керівництва Росії, нині перебувають не в тому становищі, аби щось там ініціювати з приводу збройного протистояння на Сході нашої країни. Адже вони напряму причетні до цього, доклавши чимало зусиль до розв'язання війни, здійснення окупації та анексії української території. Розглядати будь-які «миротворчі» ініціативи з боку відвертого агресора має сенс лише в одному разі — у разі його згоди на припинення агресії та відновлення довоєнного стану. Інакше ці «ініціативи» не варті навіть того, щоб уникати в їхній зміст.

У Москві прагнуть неодмінно включити до складу майбутніх миротворців на Донбасі «представників Російської Федерації», аби в такий спосіб легалізувати там окупаційні війська

Ну й, по-третє, Путін та його оточення — відверті, банальні брехуни й підступні злочинці (достатньо згадати Іловайську трагедію, щоб у цьому ще раз пересвідчитися). Вірити їхнім «миротворчим ініціативам» та іншим «пропозиціям про мир» НЕ МОЖНА.

Та навіть якщо спробувати оцінити й проаналізувати останні «миротворчі ініціативи» пана Путіна з точки зору припинення збройного протистояння на Донбасі, то вони все одно мають вигляд тотальної агресії та зверхності з боку Росії стосовно України та є прямим утручанням у її внутрішні справи. Нічого насправді миротворчого в них не було й не має. Тому постають питання: навіщо це потрібно Путіну та чого він хоче досягти цими «ініціативами»?

У зв'язку із цим нашим читачам варто дещо нагадати. Першим, хто запропонував ідею щодо миротворчої операції на Донбасі, був Президент України Петро Порошенко. Саме він представив ООН ідею введення миротворців на Донбас. За його словами, він мав намір презентувати відповідний план на засіданні Генасамблеї ООН, яке відбудеться у вересні в Нью-Йорку. Він також зазначив, що висував цю ідею в телефонній бесіді з лідерами «нормандської четвірки» (крім України, до її складу входять Росія, Німеччина й Франція), яка відбулася в кінці липня.

Потім була річниця незалежності України, на святкування якої в Київ прилетів нинішній Міністр оборони США пан Джеймс Меттіс, котрий недвозначно дав зрозуміти, що самими секторальними санкціями та «миротворчістю» справа може не обмежитися, якщо Кремль і надалі впиратиметься й не виконуватиме «пакет безпеки» згідно з Мінським процесом.

Далі в стінах українського парламенту розпочався процес розгляду законопроекту про зміну АТО на так звану «оборонну операцію». Водночас передбачають, що в майбутньому Законі України Росію буде чітко визнано агресором, з усіма наступними наслідками: від суворих обмежень для російського бізнесу в Україні (навіть до його заборони) до посилення режиму перетину українського кордону для громадян РФ (а по суті — запровадження неоголошеного візового режиму). Стало зрозуміло, що тиск на агресора в разі його впертості буде лише посилюватися.

І от нарешті з боку Кремля прозвучав відповідний «примирливий залп» (воно й зрозуміло, жити під санкціями нинішньому кремлівському режимові явно не дуже комфортно). Виявляється, пан Путін «нічого поганого» в миротворцях на Донбасі ВЖЕ не бачить. І навіть готує відповідну резолюцію в Раду безпеки ООН.

Однак, як виявилося, зміст цієї так званої миротворчої резолюції від Кремля, м'яко кажучи, видається досить дивним. Як заявив постпред України при ООН Володимир Єльченко, проект резолюції, який представила Росія, насправді ніякого стосунку до миротворчості на Донбасі не має. За його словами, Україна наполягає на розміщенні миротворців на російсько-українському кордоні, а не на лінії розмежування, як того хоче Москва. Інакше весь «миротворчий» сенс усіх цих путінських заяв утрачається…

Навіть більше, судячи зі змісту заяв пана Путіна, він або трохи відстав од життя, або взагалі не пам'ятає, що та як підписував свого часу в рамках Мінських домовленостей. Адже його вимогу щодо «…відведення важкої техніки та озброєння від лінії розмежування», як попередню умову введення миротворців, уже давно реалізовано. До того ж його настирливе бажання легалізувати своїх «шісток» із «ДНР» і «ЛНР» шляхом долучення їх до перемовин з офіційною українською владою видає Путіна з головою.

Зрозуміло, що офіційний Київ цим путінським забаганкам не потуратиме. Крім того, виверти російського «парламенту» в очах нинішньої української влади ще більше зменшують шанси на їхню реалізацію. Адже прагнення неодмінно включити до складу майбутніх миротворців на Донбасі «представників Російської Федерації» й таким чином легалізувати окупаційні війська на Донбасі очевидні й жодним чином не становлять якоїсь особливої таємниці для української влади. Так само під прикриттям «миротворчості» російські загарбники здійснювали окупацію в Придністров'ї, Абхазії, Південній Осетії…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ:

«МИРОТВОРЧА МІСІЯ ООН НА ДОНБАСІ МАЄ ВИКЛЮЧАТИ УЧАСТЬ ПРЕДСТАВНИКІВ КРАЇНИ-АГРЕСОРА»

Президент Петро Порошенко зазначив, що Росія продовжує здійснювати провокації, перешкоджати ефективній діяльності спостерігачів моніторингової місії ОБСЄ, постачати на українську територію зброю і найманців.

«За таких умов розміщення на всій окупованій території Донбасу «блакитних шоломів» ООН стало би реальним проривом у процесі мирного врегулювання та потужним фактором деескалації. Це, безумовно, створило б сприятливі умови для досягнення прогресу на політичному треку мирного врегулювання на Донбасі», — сказав глава держави під час щорічного Послання до Верховної Ради.

Президент нагадав, що Україна розпочала цю дискусію ще в березні 2015 року, коли було надіслано звернення до Генерального секретаря ООН та Голови Ради Безпеки ООН щодо розгортання на території Української держави миротворчої операції під егідою ООН. За його словами, українська сторона передала партнерам в Радбез ООН проект відповідної резолюції.

Глава держави зазначив, що до цього часу Росія повністю відкидала таку можливість, та й міжнародні партнери України не дуже активно це підтримували. «Сьогодні ми добилися дуже важливого результату — ми маємо спільний голос партнерів, які підтримують українську ініціативу. Ми почули, нарешті, й певну реакцію по той бік фронту. Хоча ми чітко розуміємо, що диявол криється в деталях. Безумовно, пропозиція РФ щодо розгортання місії ООН виключно для цілей охорони Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ є щонайменше дивною. Тим більше, що саме російські бойовики є головною загрозою для безпеки міжнародних спостерігачів», — зазначив Президент.

Глава держави наголосив, що українська сторона готова до предметної розмови з членами Ради Безпеки ООН та окреслив декілька принципових елементів.

По-перше, за словами Президента, Україна виступає за розгортання повноцінної миротворчої Місії ООН на всьому Донбасі. «Вона повинна мати за мету не консервацію російської окупації та легалізацію російської військової присутності, а забезпечення тривалого миру в окремих районах Донецької і Луганської областей України та повне відновлення територіальної цілісності нашої держави», — зазначив Президент.

По-друге, майбутня Місія ООН має бути розміщена на всій тимчасово окупованій території, включаючи неконтрольовану ділянку українсько-російського державного кордону. «По-третє, згадана Місія повинна відповідати керівним принципам здійснення миротворчих операцій ООН, що апріорі виключає участь у ній представників країни-агресора чи сторони конфлікту. По-четверте, ні про яке узгодження з російськими бойовиками параметрів участі майбутньої місії ООН йтись не може», — додав Петро Порошенко.

Крім того, робота над місією ООН не має стати підставою для скасування чинних міжнародних санкцій проти Росії.

Президент зазначив, що домовитися стосовно параметрів миротворчої місії буде надзвичайно складно. Він повідомив, що незабаром вирушить до Нью-Йорка на Генасамблею ООН. «Упевнений, спільними зусиллями, за допомогою міжнародних партнерів, передусім Німеччини, Франції та США, ми обов'язково встановимо мир і повернемо всі окуповані території, відновимо суверенітет України», — сказав глава держави.

Стратегічні командно-штабні навчання ЗС РФ «Захід-2017» відрізнятимуться від попередніх СКШН «Захід-2013» значно більшим просторовим розмахом та чисельністю залученого особового складу і бойової техніки

«ЗАХІД-2017»: РОСІЯ БРЯЗКАЄ ЗБРОЄЮ НА КОРДОНІ З НАТО

КРАЇНИ ЄВРОПИ ЗАНЕПОКОЄНІ ТА ПОЧАЛИ ДІЯТИ НА УПЕРЕДЖЕННЯ МОЖЛИВОЇ АГРЕСІЇ З БОКУ РФ

Цьогорічні стратегічні командно-штабні навчання «Захід-2017» відбуваються в умовах украй зіпсованих російсько-американських відносин через новий пакет американських санкцій і «дипломатичні війни»

Сусідні країни й представники НАТО ведуть мову про потенційні загрози як для балтійських країн та України, так і для самої Білорусі. В експертному колі зауважують, що військові навчання «Захід-2017» Москва використовує, по суті, як безпардонний засіб тиску на США та їхніх європейських союзників. Зокрема, таку думку висловив у своїй аналітичний статті віце-президент Незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен Інтел» Юрій Радковець. Водночас експерт припускає, що за певних умов продовженням цього стратегічного навчання може стати агресія Росії проти країн Балтії або вторгнення в Україну задля створення сухопутного коридору до Придністров'я та Криму.

Окрім того, фахівці зазначають, що каталізатором цього може стати збройний конфлікт в Азійсько-Тихоокеанському регіоні між США та Північною Кореєю з утручанням у нього Китаю, що відволікатиме увагу світової спільноти від європейських проблем.

І це занепокоєння небезпідставне. Напередодні стратегічних маневрів західна преса також зауважувала, що навчаннями «Захід-2017» Росія відпрацьовує план нападу на європейські країни. Зокрема, ще в червні командувач збройних сил США в Європі генерал-лейтенант Бен Ходжес в інтерв'ю Reuters висловив занепокоєння щодо можливого вторгнення вздовж балтійського кордону країн Балтії під час навчань «Захід-2017». «Коли Росія рушила в Крим, це було на тлі навчань, — нагадав Ходжес. — Їхня історія сповнена прикладів, коли вони не відповідають будьяким договорам... Вони повсякденно порушують ці речі». Згодом Ходжес також припустив, що після навчань Росія може відмовитися виводити війська з Білорусі.

Військові навчання «Захід-2017» Москва використовує, по суті, як безпардонний засіб тиску на США та їхніх європейських союзників

Згідно з офіційним повідомленням Генерального штабу Збройних сил РФ, у ході СКШН «Захід-2017» планується здійснити:

- практичну перевірку та уточнення Плану стратегічного застосування Збройних сил РФ на Західному стратегічному напрямку;
- оцінювання мобілізаційних ресурсів і стану мобілізаційної готовності економіки, транспорту та системи державного управління Російської Федерації до функціонування в особливий період та в умовах воєнного часу.

При цьому, відповідно до оголошеного задуму вищого воєнно-політичного керівництва Росії, в ході СКШН «Захід-2017» передбачається опрацювання можливих варіантів збройної протидії:

- діям коаліційних військ (сил) США/НАТО з блокування ними Калінінградського анклаву та його захоплення;
- спробі деокупації Криму та/або ОРДЛО Україною за підтримки західних союзників;
- спробам змінити політичний режим в одній із союзних Російській Федерації держав.

Практичну частину навчань проведуть у Білорусі на шести полігонах: Лепельському, Борисовському, Лосвідо, Осиповицькому, на полігонах ВПС і військ ППО Ружанському і Доманово, а також «…на ділянках місцевості на території республіки поблизу населених пунктів Дретунь та Глубоке».

До участі в цьому навчанні планують залучити до 12,7 тис. військовослужбовців, з них на території Білорусі — приблизно 10,2 тис. Задіють до 680 одиниць бойової техніки.

Свідченням реальної можливості таких дій Москви є попередня практика навчань «Кавказ-2008», після яких Росія вчинила напад на Грузію, а також стратегічні командно-штабні навчання «Захід-2013», що передували збройній агресії Росії проти України. У цьому контексті такі СКШН фактично є своєрідною репетицією подібних авантюр.

Окрім того, експерти зауважують, що Росія продовжує посилювати бойовий потенціал Західного та Південного військових округів, переоснащуючи підрозділи новими видами озброєння та військової техніки.

Наприклад, фахівці зазначають, що з початку поточного року у війська Західного ВО надійшло понад 500 одиниць сучасної бойової техніки, зокрема танки, ракетно-артилерійські системи, багатофункціональні винищувачі Су-30СМ та автомобілі різного призначення. Значна кількість військової техніки надійшла й у війська Південного військового округу, серед неї — понад 160 танків, бойових машин піхоти та бронетранспортерів. До кінця поточного року округ має отримати ще понад 1,8 тис. одиниць озброєння, зокрема 900 одиниць бронетанкової техніки.

Досить показовий характер має й початок формування ударних армійських з'єднань ЗС РФ, які повністю укомплектовано особовим складом та оснащено бойовою технікою за штатами воєнного часу. Зокрема, у 76-й десантно-штурмовій дивізії Повітрянодесантних військ ЗС РФ уже створено полкову (на базі 104-го дшп) та батальйонну (в складі 234-го дшп) ударні тактичні групи. Відбувається формування окремого ударного десантно-штурмового батальйону 7-ї дшд в Криму. Батальйон дислокуватиметься в районі Феодосії й до 1 грудня 2017 року ввійде до бойового складу. На основі цього батальйону до кінця 2017 року в Криму буде розгорнуто 97-й десантно-штурмовий полк (третій у складі 7-ї дшд).

Поряд із цим у Сухопутних військах ЗС РФ триває створення розвідувальних рот спеціального призначення (рішення із цього питання було ухвалено 2016 року). Завданням згаданих підрозділів є пошук визначених об'єктів у тилу противника з подальшою передачею їхніх координат для бойового застосування ОТРК «Іскандер-М» і далекобійних реактивних систем залпового вогню «Ураган». У кожній із загальновійськових і танкових армій планують сформувати по одній із таких рот. На сьогодні ці спецроти вже сформовано в 49-й та 58-й загальновійськових арміях Південного ВО ЗС РФ.

Експерти резюмують, що загалом наведені процеси зумовлюють суттєве посилення воєнного напруження в Центрально-Східній Європі, Балтійському та Чорноморському регіонах. Водночас вони не виключають можливості розширення масштабів збройної агресії Росії проти України або нападу російської сторони на країни Балтії.

До того ж украй небезпечний характер має проведення Росією та США/НАТО одночасних військових заходів у одних і тих самих регіонах, що підвищує загрозу виникнення провокаційних інцидентів і зіткнень сторін.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

ВІДПОВІДЬ АЛЬЯНСУ

Посилення військової присутності Росії суттєво занепокоїло керівництво НАТО та країн Балтії і Польщі, які почали працювати на упередження можливої агресії з боку РФ.

Так, у межах серії навчань НАТО було здійснено превентивне нарощування Сил швидкого розгортання (СШР) Альянсу в Балтійському регіоні, а також відпрацьовано питання відбиття ймовірного нападу Росії. Зокрема щодо налагодження взаємодії між штабами різних рівнів; прийому військ країн – членів НАТО, які прибувають сухопутним, морським та повітряним шляхом; ведення оборонних та контрнаступальних операцій. Про це йдеться на сайті Незалежного аналітичного центру геополітичних досліджень «Борисфен Інтел».

За рахунок цього було здійснено часткове розгортання Об'єднаного армійського корпусу СШР НАТО (штаб — м. Щецин, Польща; включає механізовані/мотопіхотні дивізії Польщі, ФРН та Данії), який становить основу сил субрегіонального командування «Північний схід» Регіонального командування «Північ» ОЗС НАТО в Європі.

Окрім того, на авіабазу Ферфорд у Великобританії було перекинуто п'ять стратегічних бомбардувальників B-52H та B-1B ВПС США. Вперше з часу завершення «холодної війни» зазначені літаки розпочали польоти над Балтійським морем.

Водночас в липні ц. р. на території Литви було тимчасово розгорнуто зенітний ракетний комплекс далекої дії ВПС США Patriot, а в серпні ц. р. на авіабазу Шауляй в Литві перекинуто сім винищувачів F-15C Eagle ВПС США.

А на період проведення навчання «Захід-2017» у Балтійському регіоні відбуватиметься нова серія навчань США, НАТО та їхніх партнерів за участю сухопутного, морського і повітряного компонентів. Зокрема поблизу узбережжя Швеції проводитимуться спільні навчання ВМС США та Фінляндії.

«МУРАШНИК» УКРІПЛЮЄ ПОЗИЦІЇ

«РЕЖИМ ТИШІ» НА ВЗВОДНОМУ ОПОРНОМУ ПУНКТІ «ПОРУШУЮТЬ» ЗВУКИ СОКИРИ, КИРКИ І ЖВАВІ ГОЛОСИ ВІЙСЬКОВИХ. БІЙЦІ ГОТУЮТЬСЯ ДО ЗИМИ І ЧЕРГОВИХ «ВІТАНЬ» ПРОТИВНИКА

Командир ВОПу старшина Віталій Р.

Щодня ці хлопці Державним гімном України нагадують російським окупантам, на чию землю вони вдерлися! Він гучно, а головне — влучно «стріляє» у вуха і свідомість ворога, травмує його психіку. Така «інформаційно-психологічна операція» регулярно проводиться бійцями на позиції, яку вони поміж собою називають «мурашником»

Взводні опорні пункти тут надійно закріплені на штучному валу, що захищає злітно-посадкову смугу донецького летовища від бокового вітру. Нині на аеродромі суцільні руїни, на смузі — спалена військова техніка. Ще трохи далі окопались російські окупанти.

— «Ді-джей Бо-Бо» — так я «охрестив» бійця, який вмикає гучномовець, — розповідає командир ВОПу старшина Віталій Р. — Крутимо їм не лише гімн. Час від часу вмикаємо гарну українську пісню, сподіваючись зрушити з місця той російський тромб. Ворог на це часто відповідає вогнем, особливо ввечері. Певно хочуть поцілити в наш прихований динамік. Ми зараз здебільшого укріплюємося. «Шкільне» перемир'я найкраще для цього підходить.

На позиції взводного опорного пункту екскаватор не заїде, тому бійці все роблять вручну, і справді нагадуючи мурах. Тільки от загоряння, які виникали через обстріли російських загарбників, завдали чимало клопоту не лише військовим. У сусідньому Опитному вогонь знищив десять будинків. З такими масштабними серпневими пожежами військові самотужки впоратися не можуть. Тут усе чорне і дотепер пахне горілим.

— Окупанти «допомогли» все підпалити напередодні Дня незалежності, — каже Віталій. — Тоді домовлялися про «шкільне» перемир'я, а поки воно почалося, вони стільки по нас випустили і з дозволеного, і з забороненого… За всю нашу ротацію це був найпотужніший обстріл. Звичайно, є наслідки, руйнування й на опорнику. Усе виправляємо, зміцнюємо, копаємо нові позиції та бліндажі. Ніхто без роботи не сидить, допоки дозволяє погода — працюємо. Попереду похолодання і зима. Та й планів ворога ми не знаємо. «Сюрпризи» від нього можуть прилетіти будь-коли.

Тож «режим тиші» тут порушують звуки сокири, кирки і жваві голоси військових. На горі кипить робота…

— Футбол вчора дивилися? — запитую у бійців.

— Наші вчо-о-ора грали? — по тому, як п'ятеро із шести стурбовано повернули голову в мій бік, зрозумів, що фанатів національної збірної тут чимало. — З турками? Який рахунок?

— 2:0 на користь наших!

— Ну, слава Богу! А хто забив? «Ярмола»?! Красава!

Цей діалог свідчить, що навіть палкі вболівальники в районі АТО живуть у зовсім іншому вимірі. Хіба ж той боєць на рідній Київщині пропустив би матч збірної.

— Намагаємося використовувати все, що є під рукою, не чекаємо, поки ліс привезуть чи хтось за нас роботу зробить, — розповідає комвзводу. — Хлопці в нас хазяйновиті. Загалом бригаду формували переважно з добровольців, кадрових офіцерів тут мало. Люди ідейні, знають, за що воюють. Проблема в тому, що ми не маємо постійного місця дислокації. Наш ППД — район АТО та полігони.

У бригаді можна зустріти кого завгодно: лікаря, вчителя, науковця, інженера і навіть футболіста. Майже всі — добровольці. Прийшли у військкомат самі, коли ворог вдерся на українську землю.

Строкову Віталій служив у далекі дев'яності. І був неабияк здивований, коли днями перевірити боєготовність ВОПу прибув його командир взводу, тоді — старший лейтенант, а нині — полковник, керівник оперативно-тактичного угруповання. Й одразу впізнав свого солдата, було що згадати… Тоді Віталій був командиром танка. Коли мобілізувався, йому запропонували знову очолити танковий екіпаж. Віталій відмовився, бо відповідно до Мінських угод важке озброєння відведене, а він прагнув захищати країну зі зброєю в руках там, де важко та небезпечно. І таке місце знайшов.

Нині Віталій сам керує взводом, він — командир ВОПу. Хлопці на позиціях стежать за терміналами та злітно-посадковою смугою, аби не дати шансу противнику використовувати летовище.

Так і живуть. Служать, воюють, сплять, готують їсти. В кожного підрозділу своя кухня.

Гімн України чують не лише російські окупанти на позиціях, а й у передмісті українського Донецька. Будинки добре видно у звичайний армійський бінокль

Автономність харчування виправдана. У кожного свій смак, апетит і кухар. 25-річний Дмитро — механік-водій бойової машини, він полюбляє готувати, але про те, що закінчував кулінарне училище, нікому не розповідає, щоб не сіли на голову.

— Ото тепер напишете, і всі знатимуть, «Народка» ж і до нас долітає, — жартує Діма. — Але змусити мене постійно чистити картоплю в них не вийде. Нині на обід буде борщ з м'ясом. На друге — смажена картопля, салат. Продукти свіжі отримуємо постійно. Хоча є проблема із зберіганням їх у спеку. Холодильників не тримаємо, бо «їдять» багато світла. А в нас генератори дизельні, і пріоритети на витрату електроенергії чітко розставлені. Утім уже осінь, скоро з холодом проблем зовсім не буде…

Гімн України чують не лише російські окупанти на позиціях, а й у передмісті українського Донецька. Будинки добре видно у звичайний армійський бінокль, а встановлений бійцями просто під носом у ворога на злітно-посадковій смузі Державний Прапор України також нагадує загарбникам, чия це земля!

Юрій ІГНАТ

РОСІЙСЬКІ ОКУПАНТИ ПРОДОВЖУЮТЬ РУЙНУВАТИ ЖОВАНКУ

Під ногами бридко хрускають рештки українських хат. У повітрі постійно стоїть запах, який не сплутати ні з яким іншим. Здається, що все навколо, і навіть бронежилет, вже назавжди напахане цим кислувато-терпким повітрям згарищ. Командир роти веде вулицями, точніше тим, що залишилось від них у селі Жованка, що на Донеччині. Російськими окупантами тут було підпалено і знищено чимало мирних осель.

Багато століть тому сюди в пошуках місця для зимівлі прийшли запорозькі козаки. Так на кручах з'явилися перші поселення, які стали основою для розбудови сучасної Горлівки. Уподобала ці місця і тодішня імператриця Катерина. Так почалася культурна експансія цих територій. Сюди масово звозили селян з віддалених російських поселень. Та місцеві, звиклі до волі і демократії, українці ніколи не сприймали чужинців за своїх. Навіть цвинтарі тут різні.

Крокую чорними від сажі дорогами і здається, що потрапив у минуле, коли фашисти спалювали українські села, аби помститися непокірним окупаційному режиму людям. Так само тепер діють і російські загарбники. Щоб покарати людей, які обрали вільне життя, вони навмисно обстрілювали будинки та обійстя українців. Час від часу командир роти зупиняється і показує рештки мін та гранат, якими ворог, обстрілюючи Жованку, підпалював суху траву та чагарник біля хат. Від палаючої трави займалися й будинки та сади. А якщо українські бійці пробували загасити чийсь будинок, щоб урятувати майно мирних людей, то по них вели прицільний обстріл зі всіх видів озброєння, яке є в окупантів. Або свою «роботу» починав снайпер. За словами військовослужбовців Збройних Сил України, вони просто не розуміють цієї звірячої агресії проти мирного населення.

Коли українські бійці намагалися загасити будинки мирних жителів, то російські окупанти відразу починали по них стріляти

Біля одного зі згарищ командир роти піднімає з землі якусь обгорілу металеву трубку. Це рештки бойового елемента новітнього російського озброєння вогнемета «Шмель». Ця зброя ніколи не експортувалась в інші країни. Нею користується лише одна армія — російська. Трохи далі рештки освітлювальної міни, яка запалила траву навколо себе. Командир розповів, що терористи навмисно прицільно обстрілювали саме село — хати, де немає наших позицій. Вогонь вели трасуючими боєприпасами або такими, які здатні спричинити пожежу. Тобто робили все, щоб підпалити саме цивільні садиби. Кожен такий випадок вандалізму та навмисного знищення майна українців ретельно документується. Всі ці матеріали стають доказами російської агресії проти народу України.

Тарас ГРЕНЬ

ПІДГОТОВКА РЕЗЕРВІСТІВ:

ТОРІК НАВЧАЛЬНІ ЗБОРИ ПРОЙШЛИ 10 ТИСЯЧ РЕЗЕРВІСТІВ, ЦЬОГОРІЧ НА ЗБОРИ ВИКЛИЧУТЬ 20 ТИСЯЧ

СЬОГОДНІ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ СТВОРЕНА ЦІЛІСНА СТРУКТУРА ВІЙСЬКОВОГО РЕЗЕРВУ. НАСАМПЕРЕД ЦЕ ОПЕРАТИВНИЙ РЕЗЕРВ ПЕРШОЇ ЧЕРГИ, НИНІ ВІН СТАНОВИТЬ ПОНАД 130 ТИСЯЧ ОСІБ

Під час навчальних зборів резервістів ніяких стройових вишколів та лекцій. Тільки активна бойова підготовка на полігоні

Служба у військовому резерві не є новою для українських Збройних Сил, її запровадили ще 2006 року. Добровольці укладали контракти з командирами військових частин, проходили підготовку на зборах у складі штатних підрозділів під час практичних навчань та тренувань.

Та популярною ця служба в ті роки так й не стала. До початку антитерористичної операції на Сході України у Збройних Силах було трохи більше двох тисяч резервістів.

Та навіть при цьому вони змогли відразу посилити бойові частини Збройних Сил України. Адже їм, на відміну від мобілізованих, не потрібно було багато часу, щоб «стати до строю». Головною перевагою резервістів стало те, що всі вони були добровольцями і відразу ж знайшли своє місце у лавах частин і підрозділів українського війська. З початком АТО службі в резерві почали приділяти значно більше уваги.

На сьогодні у Збройних Силах України створена цілісна структура військового резерву. Насамперед це оперативний резерв першої черги, яким посилюються саме бойові частини. Сьогодні він становить понад 130 тисяч осіб. Зараз до нього, на відміну від попередніх років, зараховуються всі військовослужбовці, які звільняються з військової служби (раніше це були тільки мобілізовані та строковики).

Також є оперативний резерв другої черги. Він призначається для комплектування нових резервних бригад. Окрім того, за рахунок оперативного резерву другої черги комплектується керівний склад військових частин та підрозділів територіальної оборони.

— Минулого року масштабні навчальні збори пройшли близько 10 тисяч резервістів у складі 12 бойових бригад під час відновлення їхньої боєздатності на військових полігонах, — розповів начальник відділу впровадження служби в резерві мобілізаційного управління Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу ЗС України полковник Михайло Щербина. — Сьогодні ми продовжуємо проводити активні заходи з підготовки резервістів. Зокрема, збільшено кількість оперативного резерву, який залучається до навчань. До кінця цього року до зборів буде залучено понад 20 тисяч резервістів у складі всіх бойових бригад Збройних Сил України.

Також цього року збільшено тривалість підготовки резервістів з 15 діб до 30. Із них 15 днів відводиться на індивідуальну підготовку: сержантів та рядових — у навчальних центрах, офіцерів — на курсах підвищення кваліфікації при військових вишах.

— Тут маю наголосити, що підготовка в навчальних центрах та вищих військових навчальних закладах нині є більш якісною та ґрунтовною, ніж у попередні роки. Адже більшість інструкторів та викладачів мають бойовий досвід, — продовжує офіцер.

Решту ж часу відведено на колективну підготовку вже у складі підрозділів під час бойового злагодження бригад.

На збори до кожної із бригад залучається одночасно понад 1000 резервістів. Одразу по прибутті до військової частини вони приступають до бойового злагодження у складі відділень та взводів. Підготовку резервісти проходять у складі штатного підрозділу, переважно того, де вони служили раніше, разом зі своїми співслужбовцями, на «своїй» бойовій машині. Це дозволяє у випадку проведення мобілізації сформувати підрозділи з уже підготовлених військовослужбовців, які попередньо пройшли бойове злагодження.

Завершуються збори проведенням бригадних тактичних навчань з бойовою стрільбою, в яких беруть участь підрозділи, екіпажі, сформовані як із діючих військовослужбовців, так і резервістів.

Треба сказати, що резервістів наказом Генерального штабу заборонено під час зборів залучати до несення служби в нарядах, господарчих роботах тощо. Ніяких стройових вишколів та лекцій. Тільки активна, практична бойова підготовка «в полі».

За визначенням, виклик резервістів військового оперативного резерву першої черги на військову службу під час мобілізації здійснюється з оголошенням загальної мобілізації або за окремим рішенням Президента України в ході часткової мобілізації. Час на прибуття резервіста до військової частини (підрозділу) з моменту його оповіщення визначено — одна доба. Тобто резервіст зобов'язаний прибути до своєї військової частини протягом 24 годин.

— На відміну від попередніх років, сьогодні суттєву допомогу резервістам у прибутті до військових частин надають військкомати, — говорить полковник Михайло Щербина. — Якщо відстань до пункту зборів більше 500 кілометрів, то військові комісаріати замовляють квитки на поїзд, якщо ж менше, то доставляють резервістів автобусами. Тож людині вже не треба перейматися, як дістатися до бригади.

Зараз до резерву першої черги, на відміну від попередніх років, зараховуються всі військовослужбовці, які звільняються з військової служби (раніше це були тільки мобілізовані та строковики)

Сьогодні також ведеться активна робота щодо укладання контрактів з резервістами. Генеральний штаб розглядає цю категорію військовослужбовців як пріоритетну для укладання з ними контрактів та комплектування ними військових частин, установ Збройних Сил України.

Цього року дещо збільшено і грошові виплати резервістам, які перебувають на зборах — від 3 000 до 4 500 грн, а в кінці року вони отримують ще й винагороду від 1 600 до 3 100 грн у залежності від військового звання. За кожним працюючим зберігається робоче місце та заробітна плата на період навчань, а непрацюючим резервістам виплачується допомога у розмірі понад 1600 грн.

Нині у Верховній Раді України знаходиться законопроект, яким передбачено значне розширення пільг для резервістів. Це, зокрема, приведення виплат резервістам за прослужений час до рівня грошового забезпечення діючих військовослужбовців, кращі умови медичного забезпечення, пільгове здобуття вищої освіти, врахування служби в резерві при обчисленні пенсії тощо. Адже дуже важливо не втратити підготовлених військовослужбовців, які звільняються зі служби і брали безпосередню участь у бойових діях.

Роман ВУС

В ОПЕРАЦІЇ «БУРЯ В ПУСТЕЛІ» БУЛО ЗАДІЯНО 250 ТИСЯЧ АМЕРИКАНСЬКИХ РЕЗЕРВІСТІВ

Історію американського військового резерву можна поділити на два періоди: до початку 90-х років і після. Доти американці уявляли собі службу в резерві приблизно так: раз на місяць дорослі дядьки збираються в навчальних пунктах, щоб трохи повправлятися в різних військових премудростях, і провести вікенд із друзями в незвичайній обстановці. Перелом став 1991 року, коли резервістів призвали для участі в операції «Буря в пустелі». Тоді було задіяно 250 тисяч осіб цієї категорії військовослужбовців.

Далі були Гаїті, Єгипет, Саудівська Аравія, Йорданія, Боснія, Косово, знову Ірак, Афганістан. Наприклад, під час операції в Боснії брали участь близько 33 тисячі резервістів — більше, як за всю війну у В'єтнамі.

Оскільки служба в ЗС США відбувається на контрактній основі, а терміни, на які укладають контракти, нетривалі, тих, що відслужили, зараховують у мобрезерв. Тож усі резервісти мають військовий досвід.

Варто зауважити, що резервні сили США — то не просто кадри, бо за частинами закріплено їхнє штатне озброєння, яке мало відрізняється за класом від озброєння діючої армії або взагалі не має жодних відмінностей. В Америці кожного резервіста приписано до його військової частини, і в її складі він проходить перепідготовку.

Підготовка резервістів також мало чим відрізняється від підготовки кадрових військових, а значну частину резерву становлять висококласні фахівці. Вони мають прослужити у військовому формуванні щонайменше 39 діб щороку.

Однак на практиці тривалість військової служби значно перевищує визначені норми й може сягати 120–180 днів на рік із перервами. Зазвичай особовий склад, який служить набагато більше за норму, проходить службу в спеціалізованих бойових підрозділах, де потрібна висока виучка та постійне підтримування навичок (пілоти й персонал Повітряних сил, сили спеціальних операцій), або ті, яких відряджають у гарячі точки.

Під час служби резервісти отримують грошове забезпечення, мають ті самі пільги, що й особовий склад регулярних військ. Для підтримання бойової та мобілізаційної готовності резервних формувань на потрібному рівні існує особлива категорія військовослужбовців — постійний склад організованого резерву.

«УКРАЇНСЬКА АРМІЯ МОЛОДИМИ БОЙОВИМИ

ЗА ВІКОМ ВОНИ — ХЛОПЦІ, ЗА СУТТЮ — СПРАВЖНІ ЧОЛОВІКИ, ВІДВАЖНІ ВОЇНИ. ЇМ ЛИШЕ ТРОХИ ЗА 20, А ВОНИ ВЖЕ КОМАНДУЮТЬ ВЗВОДАМИ Й РОТАМИ НА ПЕРЕДОВИХ ПОЗИЦІЯХ, ПРИЙМАЮТЬ РІШЕННЯ, ВІД ЯКИХ ЗАЛЕЖАТЬ ЖИТТЯ БАГАТЬОХ ЛЮДЕЙ. ВОНИ МАЮТЬ У ПІДПОРЯДКУВАННІ ДЕСЯТКИ БІЙЦІВ РІЗНОГО ВІКУ, КОЖЕН З ЯКИХ ЗІ СВОЇМ ХАРАКТЕРОМ, ЖИТТЄВИМИ ОБСТАВИНАМИ, ДОСВІДОМ... ПОПРИ ЮНИЙ ВІК, ВОНИ ВЖЕ ДОБРЕ РОЗДИВИЛИСЯ ОБЛИЧЧЯ ВІЙНИ І НАВЧИЛИСЯ ПЕРЕМАГАТИ

ПІДПОЛКОВНИК СЕРГІЙ СОБКО, ГЕРОЙ УКРАЇНИ, КОМАНДИР БРИГАДИ:

— Українська армія оновлюється молодими бойовими кадрами. Запам'ятайте ці обличчя. У майбутньому вони командуватимуть батальйонами та бригадами. Молоді командири нині, як ніколи, потрібні армії. Вони відважні й розумні, вони ті, що наближають нашу перемогу. Колись у мирний час їхню тактику бою вивчатимуть у військових підручниках. Саме ці люди нині творять історію. Так, комусь із них не вистачає досвіду, хтось має певні прогалини в навчанні, але справжніми командирами вони стали тут, на фронті.

КАПІТАН ІВАН БАСИЧ:

«ГРАД» ЗАЛЕТІВ У БЛІНДАЖ, ДОСІ ДИВУЮСЯ, ЯК МИ ВСІ ВИЖИЛИ»

Зв'язатися з командиром роти Іваном Басичем — іще той квест. «Абонент поза зоною...» — практично постійно лунало в слухавці. «У нас спекотно, пізніше наберу», — іноді встигав відповісти чоловік. «Хлопці на позиціях», — терпляче пояснював надокучливій журналістці командир бригади. Тож коли задзвонив уже вивчений на той час напам'ять номер капітана, не повірила власним очам.

— У мене лише кілька хвилин. Можливо, пізніше зв'яжемося?

— Пізніше — ну ніяк. До завтра треба вже здати матеріал.

— А мені треба країну захищати. Уже зараз. Та й не звик я вихвалятися.

Ми й справді починаємо розмову з лаконічних фраз. «Скільки я на фронті? Четвертий рік...» Поступово Іван починає розповідати про героїчних підлеглих, два поранення, успішне виведення взводу з Дебальцевого, друзів із війни... Командир лише кілька років тому закінчив Національну академію сухопутних військ, він — ровесник незалежності, та вже бачив стільки, що про його подвиги, мабуть, можна було б написати не одну книжку.

— Перше поранення я дістав у районі Станиці Луганської. На той час там були потужні обстріли, відпочити вдавалося лише по дві-три години на день. Учитися воювати доводилося швидко. Коли під час бою я зазнав поранення руки й ноги, навіть не йшлося про те, щоб піти з передової. «Підлатався» швиденько на місці, та й у бій. Як людей залишити? Але справжнім бойовим хрещенням я вважаю луганський аеропорт. Обстріли не вщухали, нас накривали «Градами», ми були в цілковитому оточенні ворога, тоді й згоріла моя БМП. До того ж обстріли мали не хаотичний характер, а точковий і прицільний. Бойовики не шкодували споруд аеропорту, їх зрівнювали із землею всім, чим можна. «Гради», «Смерчі», ствольна арта, «Піони». Під Луганськом я й дістав друге поранення. Тоді нас обстріляли «Градами». Я був у бліндажі разом із двома побратимами, один зі снарядів залетів просто до нас. Досі дивуюся, як ми всі вижили. Як і після першого поранення, не хотів у госпіталь, забрали фактично силоміць, — пригадує офіцер.

Підлікувавшись після поранення, Басич вирушив у Дебальцеве. Там він пробув чотири місяці під майже щоденним вогнем. Тоді загинули десятки бійців бригади. Молодий командир зізнається: пройшли всі кола пекла.

«Я пишаюся тим, що весь мій взвод, усі 43 людини вийшли з Дебальцевого живими. Страшенно переживав за кожного з них»

— Ішов один великий бій, який не зупинявся ні вдень ні вночі. Тоді проти нас воювали російські регулярні війська. Це були контактні бої, відстань між противниками іноді сягала лише 20 м. Прямі влучання, розкидані тіла, дуже страшна картина. Уночі не було світла, а обстріли тривали так само. Назавжди закарбувався в пам'яті вихід із Дебальцевого. Усе було за принципом «пощастило або не пощастило». Я пишаюсь тим, що весь мій взвод, усі 43 людини вийшли живими. Страшенно переживав за кожного з них, — каже він.

Уже понад рік Іван — командир роти:

— За мною — підлеглі, деякі — мої однолітки, але переважна більшість — чоловіки солідного віку. І тут важливо не викамзати свою нерішучість або ще гірше — розгубленість під час прийняття бойових рішень. Та, якщо чесно, мені нескладно, адже всі підлеглі відповідальні, поважають мене як командира, і це надихає.

ЗМІЦНЮЄТЬСЯ КОМАНДИРАМИ»

ЛЕЙТЕНАНТ ВІТАЛІЙ НЕВІНСЬКИЙ:
«МИ ВЧИЛИСЯ НЕ ЗА МЕТОДИЧКАМИ СОРОКАРІЧНОЇ ДАВНОСТІ, А АНАЛІЗУВАЛИ КОНКРЕТНІ БОЙОВІ ОПЕРАЦІЇ В РАЙОНІ АТО»

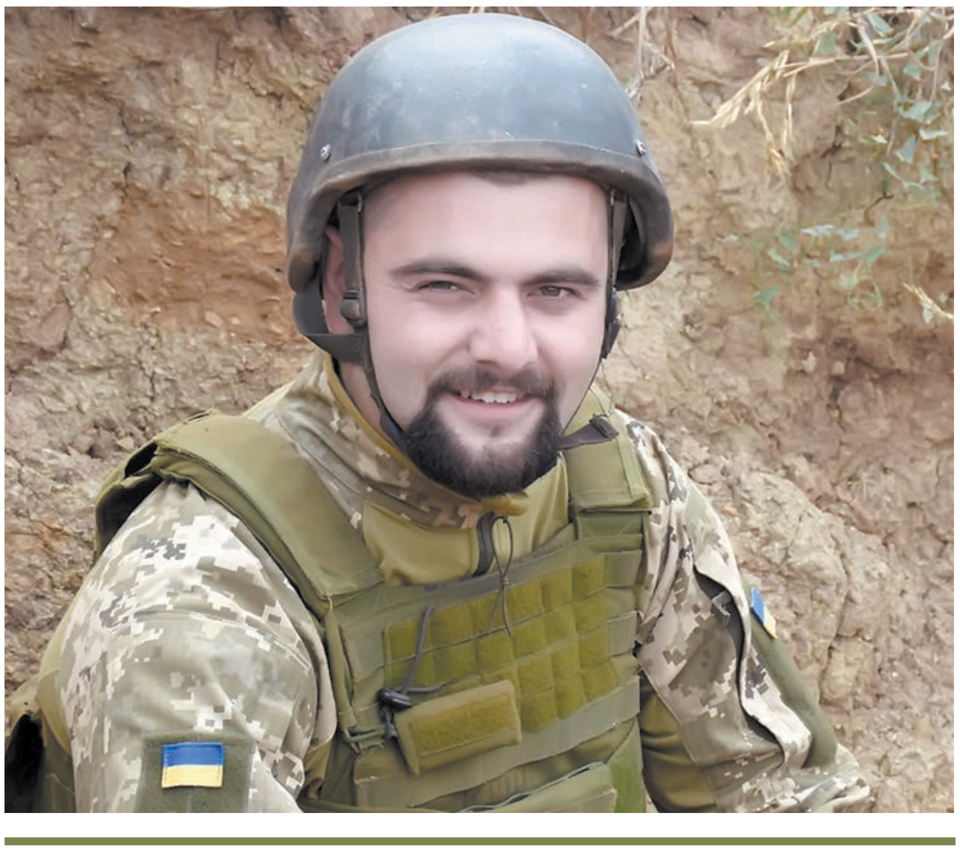
Віталій, який нині є командиром взводу на одній із передових позицій, лише кілька місяців тому закінчив Національну академію сухопутних військ. Відмінникові навчання щойно виповнився 21 рік, та він уже брав участь у боях, виконував обов'язки командира роти, і його поважають підлеглі. Каже, що найважче в роботі командира — приймати рішення. Та в академії до цього готували.

— Уже під час навчання я розумів, що доведеться воювати, а не сидіти в кабінеті, — пояснює Віталій, — тож до занять ставився максимально відповідально. Можу сказати, що це дуже допомогло, і військова освіта у нас справді добра. Ми вчилися не за методичками сорокарічної давності, а аналізували конкретні бойові операції в районі АТО. Детально вивчали дії як наших армійців, так і ворога. Насправді всі ці моменти осідають в голові і стають у пригоді.

Молодий командир розповідає, що справжнє бойове хрещення в нього було минулого місяця. Тоді офіцер залишився за командира роти, і почалося… Три дні цілодобових обстрілів, один боєць загинув від кулі снайпера, а керувати боєм довелося вчорашньому курсантові.

— Одразу зрозумів, що головне тримати себе в руках і просто робити свою роботу, — говорить лейтенант. — Атаку ми відбили, противник із втратами відступив, а це найголовніше. Звісно, практично всі мої підлеглі старші за віком, та й досвіду у них не бракує. Тож я постійно спілкуюся з побратимами, які пройшли важкі бої, багато навчився в командира роти.

СЕРЖАНТ ВЛАДИСЛАВ ЖОВТАНІ:
«ЗА ПІВГОДИНИ ПРИЛЕТІЛО 48 СНАРЯДІВ»

«З боку РФ нас поливали «Ураганами», «Градами». Вогонь одночасно вели з дев'яти машин, відповідно, вони накривали величезну площу »

— Заїхали в район Горлівки. Дивимося: яка ж гарна природа! Красива лісопосадка… А незабаром — розпочалось: за півгодини прилетіло 48 снарядів. Звісно, від посадки нічого не залишилося — наполовину зрізані дерева, і земля у вирвах… Хоч я вже багато бачив за останні три роки, це було страшно. «Зеленка», яка ще мить тому була укриттям, перетворюється на пекло, — пригадує 23-річний сержант Владислав Жовтані своє бойове хрещення на посаді командира взводу.

Практично всі снаряди падали біля його спостережного пункту. Тим часом Владислав стояв на сходах і керував боєм. Але ж вистояли, не покинули позиції.

— Після того, як відносно стихло, бігав по бліндажах, перевіряв, чи все добре. Адже зв'язок перебило, і деякі бійці почали панікувати. На щастя, уже за кілька годин зв'язок було налагоджено, обійшлося без загиблих і поранених. Я відповідаю за кожного. У підпорядкуванні люди різні, як за віком, так і бойовим досвідом, — каже він.

Владиславу — лише 23, та його фронтовий досвід вражає. Перший бій молодого командира був під Металістом улітку 2014-го. Він зізнається: до цього не усвідомлював, що таке справжня війна.

— Отримали наказ блокувати Металіст, передмістя Луганська, — розповідає Владислав. — Та під час руху колони потрапили в засідку бойовиків, почався бій. Відбилися. Тільки-но дістались потрібного місця, почався новий бій, який тривав кілька годин. На той час відстань до ворога становила не більше як двісті метрів. На жаль, не обійшлося без втрат. П'ятеро хлопців зазнали поранень, троє потрапили в полон, троє загинули. Але нам удалося відтіснити противника. Паралельно ми ще й надавали допомогу пораненим, адже вивезти їх не мали жодної змоги. Пам'ятаю, як колов знеболювальні побратимам, навколо свистіли кулі, я намагався не думати, що полягли товариші…

Він брав участь і в прориві ворожого кільця оточення луганського аеропорту. Тоді всі підходи до нього контролювали бойовики. Виїхали колоною з десяти машин, а до місця призначення дісталася тільки половина з них.

— Ми опинилися в оточенні. Цілодобово тривали бої, закінчувалося продовольство, боєприпаси… Спали по дві години на добу. Через деякий час ми пішли на схід від аеропорту. З боку Російської Федерації нас обстрілювали «Ураганами», «Градами». Вогонь одночасно вели з дев'яти машин, відповідно, вони накривали величезну площу. Пізніше вирушили в Дебальцеве, де спочатку бої точилися лише вночі, а потім перетворились на цілодобове поливання з усіх калібрів. Виходили з Дебальцевого вночі, рухались до четвертої години ранку, хоча на автомобілі ту відстань можна було проїхати за десять хвилин. Непросто було й в Красногорівці: постійно били ворожі мінометни, були поранені, загиблі, — згадує Владислав.

Командир розповідає: не раз переконувався, що народився в сорочці. Бувало, що стрибав з машини, а за п'ять сантиметрів від ноги — розтяжка. Якби стрибнув прудкіше, то невідомо, чим би все закінчилося.

А ще якось піднімав бруса, а куля прилетіла якраз у нього. А летіла в голову…

— От як після цього не вірити у вищі сили? — запитує Владислав.

Плани на майбутнє у нього великі: наступного року вступити до львівської академії, отримати офіцерське звання і рухатися до нових зірочок.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

ВОНИ ЗАХИЩАЮТЬ УКРАЇНУ

Цей офіцер, на ім'я Ігор, нині служить на «нулі» неподалік Старогнатівки. Його підрозділ чи не щодня перевіряє ворог на міцність обстрілами та диверсантами

Прапорщик Сергій Н. — людина цікавої військової долі. Колись він командував взводом забезпечення, згодом став авіамеханіком і обслуговував літак-розвідник Су-24МР, і ось уже рік є кулеметником

Олег прийшов до війська добровольцем. У мирному житті був учителем. Нині — заступник командира підрозділу. Товариші кажуть про нього: «За ним хоч у вогонь та воду…»

Молодший сержант Микола Т. вже рік на передовій. Він — командир танка і один із наймолодших військовослужбовців частини. Йому всього 20, але він уже має солідний бойовий досвід, часто дає поради старшим за віком бойовим побратимам

Молодший лейтенант Дмитро Б. танковим взводом командує майже рік, починав службу в лютому 2015-го рядовим солдатом. Пройшов випробування боями на приморському та донецькому напрямках. Разом з авторитетом здобув і офіцерські погони

Гранатометник сержант Максим Д. перебуває у районі проведення АТО лише кілька місяців. Рівно 20 років тому він служив строкову у цій самій частині

Командир взводу сержант Віталій О. воює вже понад три роки. У пам'яті — пекельні бої за Савур-Могилу, у планах — вступ до військового вишу і лейтенантські зірки

Матрос Іван М. на передовій уже понад рік. Був поранений. Після лікування повернувся до свого десантно-штурмового підрозділу й продовжує боронити Україну

Головний сержант танкової роти Василь захищає країну від агресора з серпня 2014-го. Спочатку служив у артдивізіоні навідником РСЗВ «Град». Згодом став танкістом. Зі своїм екіпажем пройшов чимало гарячих точок

ПІД САВУР-МОГИЛОЮ ВІТАЛІЙ ШУМ ЗНИЩИВ ПОНАД ДВА ДЕСЯТКИ РОСІЙСЬКИХ НАЙМАНЦІВ

У ТОМУ БОЮ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ ЗАГИНУВ. ЦІНОЮ ЙОГО ЖИТТЯ І ЩЕ ТРЬОХ ПОБРАТИМІВ УКРАЇНСЬКИЙ ПІДРОЗДІЛ УТРИМАВ ВОРОГА НА ВАЖЛИВОМУ РУБЕЖІ ОБОРОНИ

3 березня 2014 року, м. Чорноморськ, Одеська область.

Увечері, після закінчення чергового робочого дня, вся сім'я Шумів, як і зазвичай, зібралася за столом. Сіли вечеряти, ділилися останніми новинами, обговорювали поточні події, і раптом Віталій повідомив: «Можете мене привітати, я сьогодні підписав армійський контракт, буду військовослужбовцем 28-ї механізованої бригади...» І хоча Віталій не був на строковій службі, батько схвалив вибір сина. А мати, Катерина Олексіївна, трохи занепокоїлася, але теж погодилась із рішенням сина. Звісно, тоді ще ніхто не вірив у можливість бойових дій на мирній українській землі, а армійська служба передусім асоціювалася з навчаннями та відрядженнями…

18 червня 2014 року, смт Чорноморське, розташування 28-ї омбр.

У 1-му батальйоні 28-ї омбр відбулася нарада. Відповідно до отриманого наказу особовий склад вирушав у район антитерористичної операції на Схід країни. Командування запропонувало Віталію Шуму залишитися в ППД на посаді інструктора: тоді не вистачало людей для підготовки поповнення зі складу мобілізованих військовослужбовців, але він відмовився від цієї пропозиції. Віталій не міг, не мав права, як він вважав, залишати своїх побратимів, які висувалися до гарячого регіону. Того ж вечора син зателефонував батькові й повідомив про своє рішення. «Ти тільки матері не кажи про це. Не хочу, щоб вона засмучувалася, їй я сказав, що служитиму на Миколаївщині, на полігоні», — попросив Віталій.

16 липня 2014 року, 05.00, район Савур-Могили.

На світанку, рухаючись із боку села Степанівка та кургану Савур-Могила, бойовики силами близько 200 осіб піхоти за підтримки десяти танків і п'яти БТРів здійснили спробу захопити села Маринівка й Тарани, намагаючись узяти в кільце підрозділи Збройних Сил і Національної гвардії України, які тримали оборону навколо цих населених пунктів.

Кілька взводів 28-ї омбр, зокрема взвод під командуванням старшого лейтенанта Василя Новака, маючи у своєму складі лише два десятки бійців і дві одиниці БМП, отримали наказ про негайне висування на південний захід від села Маринівка, щоб стримувати окупантів. Їм треба було дочекатися підходу наших основних сил, угризтися в землю та будь-що не допустити оточення наших військ. Серед цих хлопців і був Віталій Шум. Прибувши у визначений район, бійці взводу одразу зайняли оборону. Висуваючись на визначений рубіж, вони знищили авангард основних сил окупантів. Однак уже невдовзі ворог виявив місце розташування українських воїнів і почав вести по них прицільний мінометний вогонь. У наших лавах з'явилися перші поранені…

Віталій, переміщуючись на броні «бехи», стріляв із кулемета по противникові. У другій половині дня прийшли на допомогу бойовикам регулярні російські війська. Вони стали вести артилерійський обстріл безпосередньо зі своєї території на відстані 3 км від пункту пропуску України «Маринівка», а в наступ на позиції нашого взводу висунулись російські танки Т-90, які прицільно стріляли прямою наводкою осколково-фугасними снарядами.

Ось що розповів учасник того бою, товариш Віталія Шума, боєць першого взводу Іван Берман: «Розліт осколків був такий щільний, що сім хлопців одразу зазнали поранення. Це був останній бій Віталія, у якому він особисто знищив понад два десятки російських найманців. У надзвичайно складній ситуації Віталій діяв дуже впевнено й чітко. Встигав не лише влучно бити з кулемета, а й корегувати вогонь і надавати допомогу пораненим. На превеликий жаль, у тому ж бою і Віталій, і ще троє наших бойових побратимів — солдати Ковальчук, Майданюк та старший лейтенант Новак загинули внаслідок влучень снарядів російських танків. Але ми своє завдання виконали, утримали ворога на цьому важливому рубежі, дочекались підходу наших основних сил. Щоправда, це нам удалося зробити дуже великою ціною…»

Один із останніх знімків Віталія Шума з передової. Липень 2014-го. Савур-Могила

На позиції взводу висунулись російські танки Т-90, які прицільно стріляли прямою наводкою. У надзвичайно складній ситуації Віталій діяв дуже впевнено й чітко. Встигав не лише влучно бити з кулемета, а й корегувати вогонь і надавати допомогу пораненим

16 липня 2014 року. 18.02, м. Чорноморськ, Одеська область.

Мобільний задзвонив несподівано різко й надривно. Олександр Шум подивився на годинник, і хоча був звичайний час щоденного виходу на зв'язок із Віталієм, серце чомусь тривожно стиснулося… Його єдиний син — воїн-контрактник 28-ї механізованої бригади, кулеметник Віталій Шум — уже кілька тижнів перебував у епіцентрі бойових дій на Сході країни — на Савур-Могилі. І хоча, знаходячи вільну хвилину для розмови з батьками, він у телефонному режимі завжди всіляко заспокоював і підбадьорював їх, мовляв, усе в них під контролем, Олександр Петрович дуже хвилювався за долю сина. Мудрий чоловік, батько солдата, він добре знав, що за щоденними, на перший погляд сухими телевізійними статистичними зведеннями про обстановку на фронті, звичайною статистикою про кількість загиблих і поранених саме там, на Савур-Могилі, тоді відбувалися найдраматичніші події, безпосереднім учасником яких був його син.

«Тату, на нас ведуть наступ російські танки, нас обстрілюють з усіх боків. Скажи матусі, що я вас дуже люблю», — слова сина в телефонній слухавці пролунали як прощання. Зв'язок раптово обірвався, і лише короткі гудки, немов страшний хронометр, стали відраховувати останні години й хвилини батьківської надії...

17 липня 2014 року, м. Чорноморськ, Одеська область.

Телефон Віталія мовчав, біль розривав батьківське серце на частини. Спроби додзвонитися в частину теж не мали успіху. Не відповідали телефони командирів, товаришів по службі, працівників військкомату. І тільки відкривши в Інтеренеті офіційну сторінку 28-ї мехбригади, батько солдата Віталія Шума побачив свічку з траурною стрічкою на портреті сина...

15 травня 2015 року, м. Київ.

За особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені під час захисту державного суверенітету й територіальної цілісності України, вірність Військовій присязі Указом Президента України Петра Порошенка від 15.05.2015 № 270/2015 «Про відзначення державними нагородами України» учасника бойових дій у районі антитерористичної операції солдата Шума Віталія Олександровича нагороджено орденом «За мужність» III ступеня. Посмертно.

27 травня 2016 року, м. Одеса.

Розпорядженням Одеської обласної державної адміністрації, підписаним виконувачем обов'язків голови ОДА Володимиром Жмаком, вулицю Карла Маркса в місті Чорноморськ, на якій проживав перший із загиблих на Донбасі чорноморських бійців, перейменовано на вулицю Віталія Шума.

Олександр КІНДСФАТЕР

ГІРКА ПРАВДА

ТУТ ЗБЕРІГАЮТЬСЯ МОТОРОШНІ ДОКАЗИ ЗЛОЧИННОСТІ КОМПАРТІЙНОГО РЕЖИМУ

Які таємниці зберігає Галузевий державний архів СБУ і чи може пересічна людина з ними ознайомитися? Як з'ясувати долю діда чи прадіда, яких забрали посеред ночі, а їхні сліди загубилися на Колимі чи в підвалах НКВС? На ці та інші запитання ми попросили відповісти директора Галузевого державного архіву СБУ Андрія Когута

— Матеріали нашого архіву охоплюють період від 1918 року, коли була створена ВНК по боротьбі з контрреволюцією, і до останніх днів існування Радянського Союзу, — говорить Андрій Андрійович. — У нашому розпорядженні близько 800 тисяч справ, з яких близько 250 тисяч зберігаються в Києві, а решта — в регіонах. Вони стосуються різних за статусом людей та подій.

Найбільший масив архіву — кримінальні справи на репресованих у 1920–1980 роках діячів української культури, політиків. Зокрема в Києві їх зберігається на понад 100 тис. осіб. Це, наприклад, справи Юрія Тютюнника, Миколи Куліша, Василя Стуса, В'ячеслава Чорновола та їхніх однодумців.

Одним із таких вражаючих прикладів є справа під шифром «Весна». Вона складається із 3449 томів, і по ній проходять тисячі осіб, як правило, військових командирів РСЧА, яких називали «колишніми». Тобто вони розпочинали службу ще в царській армії. 328 основних фігурантів цієї справи були засуджені до смертної кари або різних строків ув'язнення. Поштовхом до започаткування справи став приватний лист, перлюстрований особливим відділом 21-ї дивізії, що дислокувалася в Сибіру. На думку чекістів, він мав виразний «антирадянський характер» та начебто свідчив про існування в Конотопській окрузі повстанської організації.

Маємо фонд друкованих видань КДБ: підручники, брошури, за якими чекісти вчилися боротися з «ворогами народу». Є документи творчих спілок, організацій, з якими боролися чекісти. Насамперед це ОУН і УПА. Документи, які є в нашому розпорядженні, переконливо свідчать: організатором і натхненником страшних злочинів проти власного народу був компартійний режим та його вожді, а каральні органи старанно виконували їхні вказівки.

Яскравим прикладом є «Справа 376», яка зберігається у фонді друкованих видань та насправді є «антологією» трофейних документів ОУН та УПА. Чекісти зібрали всі документи у 86-томну справу. За цими матеріалами можна вивчати боротьбу українських повстанців проти окупаційного режиму. Ця справа повністю оцифрована та доступна всім зацікавленим на сайті наших партнерів — Електронного архіву українського визвольного руху avr.org.ua.

— Пане Андрію, кажуть, що напередодні розпаду Радянського Союзу до Москви було вивезено чимало документів, де висвітлювалася діяльність каральних органів…

— У середині 80-х років, з початком демократичних перетворень у СРСР, чекісти неофіційно аналізували весь цей процес, намагаючись передбачити фінал. Коли ці перетворення почали супроводжуватися в деяких республіках відкритими виступами проти компартії, вони дійшли висновку, що для них це може закінчитися погано.

Можливо, у зв'язку з цим 1990 року було видано наказ № 00150, який зобов'язував чекістів провести чистку архівів, що й було зроблено. До речі, чистки архівів проводилися і раніше.

— Які саме з них було «почищено»?

— Насамперед ті, які компрометували саме керівництво СРСР, а також людей, які користувалися в суспільстві моральним авторитетом, а насправді жили подвійним життям, співпрацюючи з КДБ. Це, зокрема, стосувалося окремих представників наукових кіл, творчої інтелігенції, церкви тощо. Загалом, чим ближче до сучасності — тим менше документів.

— Які причини того, що чимало справ, котрі показують хижацьку суть радянської влади та її каральних органів, усе ж не було вивезено до Москви чи знищено? Наприклад, щодо репресій проти творчої інтелігенції, голодомору 1932–1933 років.

— З приходом до влади Михайла Горбачова у квітні 1985 року почалося поступове відкриття правди про страшні злочини режиму: згадайте тодішні публікації в багатьох мас-медіа. Отже, не було гострої потреби приховувати те, що вже знали мільйони людей.

«Не знаючи про трагедії минулого, які звели зі світу мільйони людей, ми не убезпечимося від їхнього повторення в майбутньому. І коли я чую, що доступ до архівів не сприятиме консолідації суспільства, то категорично не згоден із цим твердженням: українці повинні знати правду, якою б гіркою вона не була»

По-друге, у Москві до останнього не вірили, що Україна вийде з СРСР. Впевненість у цьому, на мій погляд, є причиною того, що величезна кількість документації залишилася в Україні.

— 2015 року парламент ухвалив пакет так званих декомунізаційних законів. Один з них — Закон України «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917–1991 років». Що він передбачає?

— Закон, про який ідеться, є одним із тих, що мають унеможливити повторення в нашій історії будь-яких проявів тоталітаризму. Перефразовуючи відомий вислів, скажу так: не знаючи про трагедії минулого, які звели зі світу мільйони людей, ми не убезпечимося від їхнього повторення в майбутньому. І коли я чую, що доступ до архівів не сприятиме консолідації суспільства, то категорично не згоден із цим твердженням: українці повинні знати правду, якою б гіркою вона не була.

— Чи можна сьогодні нащадкам репресованих, чиї сліди загубилися в катівнях ВНК-НКВС-МДБ-КДБ, спробувати з'ясувати їхню долю?

— Звичайно: весь механізм цих пошуків якраз і виписаний у вищезгаданому законі. Для цього потрібно написати листа і надіслати його (звичайною чи електронною поштою) на адресу Галузевого архіву СБУ в Києві. На сайті СБУ є зразки таких звернень. У листі вказуються прізвище, ім'я, по батькові, дата й місце народження людини. Бажано назвати, якщо відомі, дату й місце арешту й де людина проживала перед арештом: будь-яка інформація, навіть другорядна, на перший погляд, може допомогти у пошуку архівних документів. Якщо вони збереглися, ми запросимо для ознайомлення з ними.

До речі, якщо людина зазнала так званого розкуркулення чи депортації, то слід звертатися до архіву МВС і його регіональних відділень. У нас зберігаються справи, як правило, за політичними статтями. Крім того, на початку 90-х років минулого століття справи про реабілітованих почали передавати в державні архіви. Туди ж потрапили справи остарбайтерів, тих, хто був у німецькому полоні й кого не судили за кримінальними статтями. Тому цими питаннями займаються обласні держархіви чи центральний архів.

1990 року було видано наказ № 00150, який зобов'язував чекістів провести чистку архівів, що й було зроблено

— Чи часто звертаються до вас із проханням посприяти у з'ясуванні долі близької людини?

— Останнім часом таких звернень побільшало. Якщо, скажімо, 2015 року їх було понад 3100, то в першій половині 2017-го — вже понад 1700. Найчастіше до нас звертаються родичі постраждалих — понад половину від усіх звернень. Третина — науковці, решта — запити від громадських та державних організацій.

До речі, раніше існували обмеження на поширення інформації про нереабілітованих осіб. Сьогодні їх немає. Якщо людину в силу тих чи інших обставин не реабілітували, документи, які її стосуються, можна отримати і дізнатися, що з нею трапилося.

Директор Галузевого державного архіву СБУ Андрій Когут

Наведу такий приклад. Якось до Києва приїхала 91-річна Казимира Чайковська — громадянка Австралії, колишня киянка. Вона прагнула знайти інформацію про родичів, зокрема про батька. Нам пощастило, що ці документи були безпосередньо в нас, тож ми оперативно їх знайшли. Наступного дня ми передали їй копії справи її батька Юліана Чайковського, якого заарештували ще в 20-ті роки минулого століття. Його історія насправді дивовижна. Колишній військовий австро-угорської армії Юліан Чайковський з 1915 по 1919 роки перебував у Сибіру. Його неодноразово заарештовували, коли він намагався доїхати до рідного містечка Сторожинець (Чернівецька область). Сидів у в'язницях в Бендерах, Івано-Франківську, Львові. Відбував покарання на Соловках за підозрою в шпигунстві на користь Польщі та Румунії. Потім приїхав до Києва, де одружився, а в 30-х роках його знову заарештували. Відтоді сліди губляться. Ми, власне, знайшли слідчу справу і матеріали допиту Юліана Чайковського, проведеного працівниками ВНК в Одесі 1921 року.

— А як вчините стосовно людей, котрі не бажають оприлюднення інформації, яка їх стосується?

— Усе залежить від конкретного випадку: якщо є на це правові підстави, то інформація з архіву не вийде.

— Свого часу до вас звернувся один з колишніх офіцерів МДБ, який брав активну участь у боротьбі з УПА, причетний до загибелі відомого художника-повстанця Ніла Хасевича. Він вимагав засекретити до його смерті всю інформацію, яка стосується його служби в МДБ-КДБ…

— Був такий випадок. За законодавством, інформація про працівників комуністичних спецслужб не може бути засекречена чи обмежена в доступі. Наскільки відомо з медіа, громадські активісти намагаються притягти цього чоловіка до відповідальності за його діяння в повоєнні роки на теренах Західної України.

— Чи існує хоча б гіпотетична ймовірність того, що колишні чекісти, руки яких по лікті в українській крові, таки відповідатимуть за свої злочини?..

— Це складне питання. Маємо тут розрізняти дві площини: моральну та правову. З позицій моралі наше суспільство вже дало належну оцінку виконавцям репресій, більше того, засудило їх на законодавчому рівні. Що стосується правової оцінки, то тут відповідь мають дати кваліфіковані юристи. Варто також пам'ятати, що багатьох із тих, хто причетний до масового знищення людей, наприклад, у 1937–1938 роках, уже давно немає серед живих.

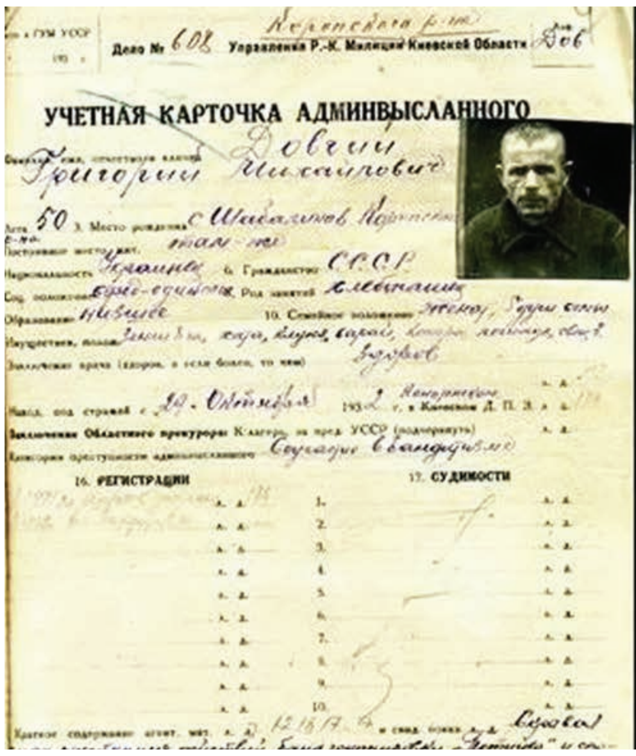
— Останнім часом, особливо напередодні 9 травня, російські мас-медіа широко тиражують думку про тісну співпрацю українців із німецькими окупантами, мовляв, українські поліцаї розстрілювали військовополонених, євреїв у Бабиному Яру. Чи є у вашому розпорядженні документи, які спростовують чи підтверджують ці твердження?

— Нагадаю, що в роки Другої світової війни німці створювали допоміжні поліцейські підрозділи в усіх окупова-

АРХІВУ СБУ

Архівні світлини учасників визвольного руху в Україні

У ті страшні часи було покарано понад 500 тисяч так званих куркулів — селян, які любили свою землю й уміли на ній працювати. Точну кількість репресованих, а також розстріляних, що вкрай важливо знати суспільству, і сьогодні назвати складно

них країнах і в республіках СРСР, також і в Росії. Окупанти набирали поліцаїв серед військовополонених і місцевого населення. Ними ставали росіяни, білоруси, українці, представники інших національностей, які проживали тоді на теренах СРСР.

Йшли в поліцію не лише «колишні петлюрівці і буржуазні націоналісти», як стверджувала протягом десятиліть більшовицька пропаганда, а й представники органів радянської влади. Наприклад, учорашні міліціонери.

— Сьогодні чимало публікацій присвячено непростим українсько-польським стосункам у роки Другої світової війни й у повоєнний час. А що містять на цю тему документи?

— Погляди на одні й ті ж події польських та українських істориків, політиків часто діаметрально протилежні. Ми звинувачуємо поляків у нищенні українців. А вони — нас. Документи, що є в нашому розпорядженні, свідчать, що це була кривава трагедія обох народів. Над з'ясуванням фактів мають працювати історики двох країн, а не політики, які намагаються заробити на цій трагічній темі політичні дивіденди.

— Віктор Янукович, прийшовши до влади, намагався згорнути зусилля свого попередника Віктора Ющенка, спрямовані на відновлення гіркої правди про наше минуле. Архів СБУ не потрапив у поле його зору?

— Звісно, потрапив! Одним із перших своїх указів він звільнив з посади директора архіву Володимира В'ятровича, який тепер очолює Український інститут національної пам'яті. Було дано вказівку щодо призупинення розсекречення архівних справ, які стосувалися не такого вже й далекого, але страшного минулого. Наприклад, припинили наповнення електронного архіву СБУ новими документами.

Впевнений: коли б не Революція гідності, українці не мали б того доступу до архівних справ, який є сьогодні. Більше того, чимало сторінок з нашого минулого ще довго б залишалися під грифом «Таємно» чи «Цілком таємно».

Згадайте випадок із Русланом Забілим — директором львівського музею «Тюрма на Лонцького», експонати якого розповідають про знищення у червні 1941 року співробітниками НКВС арештованих. Руслан, який є активним дослідником трагічних сторінок нашої історії, приїхав до Києва, щоб зустрітися з тодішнім головою СБУ. І його затримали просто на залізничному вокзалі, звинувативши в розголошенні державної таємниці!

— Так, я добре пам'ятаю той випадок. Але для чого було затримувати пана Руслана?

— Для того, щоб на його прикладі показати: в кожного, хто надто цікавитиметься трагічним минулим, виникнуть великі неприємності. Але тоді на захист Забілого виступили політики, відомі діячі культури, історики, також і закордонні. І влада дала «задній хід», не наважившись запроторити його до буцегарні. Правда, вилучені в Руслана Забілого документи йому повернули лише після втечі Януковича до Росії…

— На будівлі Національного архіву США викарбувано: «Демократія починається тут». Під цими словами слід розуміти те, що вільний доступ до інформації сприяє демократичному розвитку країни і суспільства. Скажіть, будь ласка, пересічний українець може ознайомитися з будь-якою справою, що зберігається в архіві СБУ?

— Зараз є повний доступ майже до всіх справ, що в нас зберігаються. Триває оцифрування архівних документів. Наразі в «цифрі» доступно лише 5%, але ця кількість постійно зростає. В нашому читальному залі ви можете ознайомитися з електронними копіями документів, фотознімків з історії каральних органів та їхніх «підопічних», а також з матеріалами, які відображають трагедію голодомору 1932–1933 років, діяльність УПА, дисидентський рух в Українській РСР тощо.

— Чинним законодавством передбачено створення Галузевого архіву Українського інституту національної пам'яті та передачу до нього документів, які сьогодні зберігаються в архівах СБУ і МВС. Як просувається ця робота?

— На виконання Закону «Про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917–1991 років» СБУ розпочала підготовку архівних фондів СБУ для передачі їх до архіву Інституту національної пам'яті.

Документи репресивних органів будуть відкриті, їх буде передано до Українського інституту національної пам'яті. Інформація про масові порушення прав людини, репресії та злочини комуністичного режиму буде відкрита. Це один із ключових запобіжників, щоб тоталітарні практики та методи не повторилися більше ніколи.

— Наприкінці липня 1937 року з'явився наказ НКВС СРСР № 00447 «Про репресування колишніх куркулів, карних злочинців та інших антирадянських елементів», який наступного дня був затверджений Політбюро ЦК ВКП(б). Чи можна сьогодні говорити про кількість українців, які стали його жертвами?

— За оцінками істориків, було засуджено 198 918 осіб, з яких близько двох третин — до розстрілу. Решту відправили до в'язниць і таборів, розташованих у віддалених районах СРСР. Повернулися звідти далеко не всі.

Вироки за І категорією означали «розстріл», за ІІ категорією — ув'язнення в таборах НКВС СРСР. Первинний ліміт для УРСР за І категорією становив 26 150 осіб, але в січні 1938-го був збільшений до 83 122 осіб. Із проханням про додаткові ліміти в Москву неодноразово зверталися вищі чиновники України, зокрема наркоми внутрішніх справ УРСР Ізраїль Леплевський та Олександр Успенський.

У ті страшні часи було покарано понад 500 тисяч так званих куркулів — селян, які любили свою землю й уміли на ній працювати. Точну кількість репресованих, а також і розстріляних, що вкрай важливо знати суспільству, і сьогодні назвати складно. Адже різні джерела подають різну статистику. Важко прийти до єдиного знаменника. Одне можу сказати: робота в цьому напрямку триває, адже в нас не проведено роботи щодо уточнення кількості жертв тоталітарного режиму, як це зробили в країнах Балтії.

— Чи містить архів дані про місця масових поховань «ворогів народу»?

— У нас є кримінальні справи по місцях розстрілів і поховань. Їх дуже багато. Ми знаємо, що є ще чимало місць, які нам невідомі, адже останки людей, убитих катами НКВС, знаходять і досі.

— Чи є сьогодні в архіві СБУ документи, які стосуються радянського минулого і досі залишаються засекреченими?

— Згідно з чинним законодавством усі документи періоду 1917–1991 років, що висвітлюють діяльність МНК-ДПУ-НКВС-МДБ-КДБ, з 21 травня 2015 року є відкритими для кожного громадянина України. Водночас окремі з них залишаються таємними. Річ у тому, що за часів Януковича низку документів було засекречено вже під українським грифом «Таємно» або «Цілком таємно». Стосовно них потрібно провести процедуру розсекречення, що ми й робимо. Але відповідно до певних процедур процес цей є тривалим. Зрештою українці отримають доступ і до них.

— Дякую, пане Андрію, за цікаву і змістовну розмову.

Інтерв'ю провів Сергій ЗЯТЬЄВ

РОСІЙСЬКОМУ МІФУ «В НОВОРОСІЇ Й НА ДОНБАСІ ЗРОДУ СТАРОЇ УКРАЇНИ НЕ БУЛО» — МІСЦЕ НА СМІТНИКУ

МЕМ КРЕМЛІВСЬКОЇ ПРОПАГАНДИ, ЯКИЙ КОШТУВАВ ЇЙ БАГАТОМІЛЬЙОННОГО БЮДЖЕТУ, ВИЯВИВСЯ НЕСПРОМОЖНИМ ПОДОЛАТИ ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ

У Великій вітальні «Народної армії» — Михайло Лукінюк, викладач Київського політехнічного інституту, член Національної спілки письменників України, автор книжок «Руйнуймо міфи!» та «Обережно: міфи!», які дали потужний поштовх системному підходу до висвітлення фальшувань історії України

— Михайле Васильовичу, пропоную розпочати нашу розмову «з майже наполовину українця» Олександра Солженицина, який безапеляційно, як і більшість росіян, коли справа стосується українського питання, свого часу заявив, що, мовляв, «у Новоросії, у Криму, на Донбасі зроду старої України не було»…

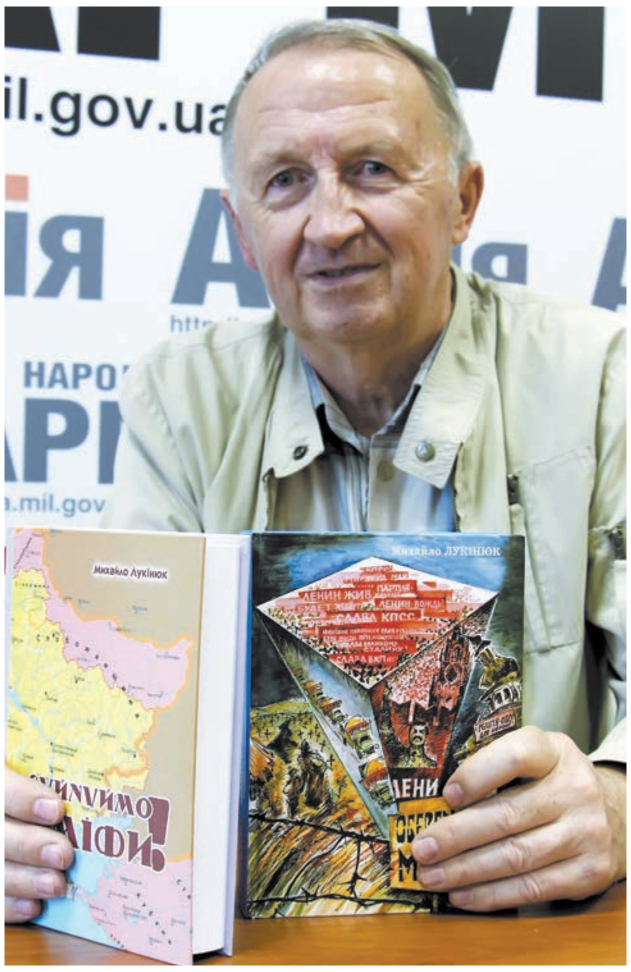
— Усе це навмисне змішування, ототожнення понять «руський» і «російський». Воно здатне призвести до суттєвої плутанини в будь-якому питанні, надто якщо врахувати ще й характерну особливість людської натури: чим менше знань, тим більшу категоричність висновків дозволяє собі їхній носій. Ця риса надзвичайно притаманна численним «знавцям» України, історії та культури українського народу, котрі, аж ніяк не соромлячись відсутності глибоких знань у відповідній царині, удаються до «глобальних» висновків.

Ось як визначав козацькі землеволодіння визначний дослідник історії Січей Дмитро Яворницький: вони охоплювали територію від річки Тясмин на півночі до гирла Дніпра та Бугу на півдні. Західним кордоном були річки Буг і Синюха. Північною межею на Лівобережжі була річка Оріль, а південною — Конка. Далі на схід запорозькі землі тяглися аж до Нижнього Дону, виходячи в районі Бердянської коси та гирла Кальміусу до Азовського моря.

Спочатку всі ці землі було надано Запорозькому війську указами королів Сигізмунда I та Стефана Баторія (1576 р.), а пізніше було підтверджено «в царських грамотах, даних кошовим Запорозького війська від імені російських монархів». Та згодом царат розпочав справжній наступ на запорозькі землі: 1746 року було відрізано їхню східну частину по річку Кальміус на користь донських козаків. У 1751–1752 роках було збудовано фортецю Єлизавети (нині — Кропивницький), що стала центром так званої Нової Сербії (ці землі зайняли переселенці із Сербії). Українські терени від Дніпра й Тясмина до Синюхи на заході царат віддав переселенцям: сербам, угорцям, болгарам, росіянам-розкольникам, українцям зі Слобідської України. Їхні воєнізовані поселення мали протистояти господарям цих земель — запорожцям. Друга частина цих переселенців зайняла північно-східні запорозькі угіддя навколо фортеці Бахмут — так звану Слов'яносербію. Достатньо побіжно оглянути надруковану в наш час кольорову мапу України третьої чверті XVIII століття, аби упевнитися, що Новосербію та Слов'яносербію Російська імперія створила зовсім невипадково: наче два довгі стилети, уп'ялися вони з двох боків у тіло України, відтявши Запоріжжя від Гетьманщини та Слобожанщини.

— Відомо, що українські козаки чинили спротив такому нахабному експансіонізму…

— Так, 1764 року запорожці виступили на захист своїх прав. Царат це, звісно, оцінив як бунт і після придушення виступу козаків вирішив заснувати Новоросійську губернію, до якої увійшли Новосербія, Слов'яносербія й так звана Українська лінія (воєнізовані поселення на запорозьких землях від річки Синюхи до Сіверського Дінця). У той час як українські землі Правобережжя «увійшли до складу» Новоросії, українські землі Лівобережжя теж не залишилися поза імперською увагою: їх відшматували на користь Азовської губернії.

Михайло Лукінюк, автор книжок «Руйнуймо міфи!» та «Обережно: міфи!»

— Цікаво, як російська історіографія відповідає на питання, хто воював із турками, розширюючи південні кордони імперії, якщо на так званій Новоросії не жили українські козаки?

— Слушне запитання. (Усміхається). Уже після зруйнування Січі, коли виникла потреба в запорозькому війську, Потьомкін, який свого часу з власного бажання увійшов у Кущівський курінь та якого козаки прозвали Грицьком Нечесою, одразу згадав тоді про «братчиків запорожців». Тоді ж було спішно набрано «доброхітне» Чорноморське козацьке військо під проводом Антона Головатого. Війна з Туреччиною (1787–1791 рр.) довела «всю корисність цього козацтва».

Свого часу секретар австрійського посольства в Москві Й. Корб так охарактеризував значення українських козаків для московського війська: оскільки московське військо «б'ється лише зі страху перед царськими карами й не знає почуття власної гідності, новоутворений «московський тип» російської людини, який «психологічно є сплавом північного великороса з кочовим степняком», узагалі існував «без будь-якого воїнського духу» й «дуже швидко піддається паніці». Таке, зокрема, сталося й під час сутички російської армії з корпусом шведського генерала Левенгаупта коло Лісної 1708 року, яка кількісно переважала супротивника. І лише екстраординарні заходи Петра I, що, як описує перебіг тієї баталії «Історія Русів», «виставив поза фронтом і з флангів малоросійських козаків із суворим наказом рубати шаблями й колоти списами всіх, котрі під час бою подадуться назад», урятували його армію від поразки.

Й. Корб наголошував, що «важливим скріпленням для царських сил є козаки. Московити схиляють їх на свій бік щорічними подарунками й намагаються втримати їхню вірність найщедрішими обіцянками, щоб вони не задумували перейти до поляків, бо зі своїм переходом вони можуть забрати із собою цілий нерв московського війська». І недарма: козацьке військо не раз демонструвало свою звитягу.

Наприклад, 13 вересня 1789 року три кінних і три піших полки козаків під проводом Чепіги та Головатого разом із корпусом Дерібаса, писав ще всередині XIX ст. російський історик А. Скальковський, «взяли приступом замок Єнідуя в Хаджибеї й дали початок нинішній Одесі. Коли там збудували 1793 року фортецю, запорожці перші оселилися окремим передмістям на «Пересипу». Ось вам і «давнє російське місто Одеса»!

— Тобто ні Одеса, ні інші міста не виникли на порожньому місці?

— Ні Одеса, ні ті ж таки Севастополь і Миколаїв! До речі, давні поселення слов'ян на місці сучасної Одеси, які поступово змінили свою назву на Хаджибей, відомі з письменних джерел 1415 року як Коцюбії. Тож насправді 1795 року відбулося не так заснування Одеси, як чергове перейменування Коцюбіїв-Хаджибея...

«Новосербію та Слов'яносербію Російська імперія створила зовсім невипадково: наче два довгі стилети, уп'ялися вони з двох боків у тіло України, відтявши Запоріжжя від Гетьманщини та Слобожанщини»

— Хто ж заселяв Новоросію в різні часи? Чи є достовірна статистика?

— Я пошлюсь на радянського дослідника Ф. Заставного, зокрема, його незаангажоване дослідження 1993 року: «У 1763–1764 роках національний склад населення Новоросії характеризувався такими показниками: українці займали 74,81%, росіяни — 12,05%, волохи — 9,19%, серби — 2,08%, поляки — 0,83%, болгари — 0,24%, угорці — 0,14%, німці — 0,09%, татари — 0,06%, грузини — 0,06%, інші — 0,24%». Тож маємо всі підстави стверджувати, що українці завжди становили більшість населення Новоросійської губернії. Тому Кремль послідовно здійснював стосовно них політику етноциду. Масові депортації українців у північні та східні райони Росії й зустрічне переселення росіян в Україну стало одним із наріжних каменів ленінсько-сталінської національної політики. Як наголошував московський публіцист Володимир Коваленко, «переселення росіян було аж ніяк не спонтанним, а ретельно спланованим:кількість, термін, заходи матеріального заохочення,забезпечення транспортом, житлом тощо».

А ось і деякі результати цієї політики: «національний склад жителів Одеської, Миколаївської та Херсонської областей, за даними повоєнних переписів: 1959 року українці тут відповідно становили 55,4%, 81,1% й 81,0% (росіяни — 21,7%, 13,7% і 15,6%); 1970-го українці — 55,0%, 78,8% і 78,3% (росіяни — 24,2%, 16,1% і 18,1%); 1989-го українці — 54,6%, 75,6% і 75,8% (росіяни — 27,4%, 19,4% і 20,2%)».

Як бачимо, і в повоєнні роки, незважаючи на помітне збільшення частки росіян, яке не останньою чергою зумовлено посиленням політики зросійщення, українці в усіх областях так званої Новоросії становили абсолютну більшість. Та це жодним чином не заважатиме солженициним і подібним відповідно до Валуєвського циркуляра завзято наполягати «Не було!» та й годі.

— Дякую за розмову.

Записав Руслан ТКАЧУК

Віртуальний політ на КТЛ-21 (МіГ-29)

ВІРТУАЛЬНІ БОЇ НА ТРЕНАЖЕРІ,

АБО ЧОГО НАВЧАЮТЬ АВІАЦІЙНИХ ФАХІВЦІВ У СПЕЦІАЛІЗОВАНОМУ ЦЕНТРІ В МИКОЛАЄВІ

«Увага! Пожежа!»

Бортінженер: «Пожежа на першому двигуні».

Командир: «Вимкнути 1-й двигун, закрити пожежний кран, увімкнути систему пожежогасіння».

Бортінженер: «Вимикаю 1-й двигун, закриваю пожежний кран, вмикаю 1-шу чергу системи пожежогасіння».

«Пожежу ліквідовано». Політ продовжується на трьох двигунах

— Ось так, не піднімаючись у повітря, я відпрацював на комплексному тренажері алгоритм дій в разі пожежі на одному з двигунів, — розповідає полковник О., який приїхав у Миколаїв перенавчатися на новий тип літака — Іл-76МД. — На цьому тренажері я налітав понад 18 годин. Так, це схоже на гру, яка не завжди стовідсотково відповідає реальним відчуттям. Але це гарна можливість відпрацювати свої дії до автоматизму, аби під час реального польоту бути готовим до багатьох форс-мажорів.

У військовій частині, що в Миколаєві, на тренажерах і в навчальних класах щороку близько 500 авіаційних фахівців Повітряних і Військово-Морських Сил, Сухопутних військ, Державної служби з надзвичайних ситуацій, Національної гвардії та інших силових структур України проходять перепідготовку й підвищують кваліфікацію. Окрім того, із 2016-го курсанти 5-го курсу Харківського національного університету ПС обов'язково перед випускною льотною практикою проходять у частині теоретичну й тренажерну підготовку, до якої залучено миколаївських льотчиків-інструкторів.

Комплексний тренажер КТЛ-32 — це кабіна пілотів літака Іл-76МД з усіма приладами та органами управління, а також розташована окремо кабіна штурмана, макет злітно-посадкової смуги, координатор із відеокамерою й робоче місце інструктора. На тренажері можна здійснити «політ по прямокутному маршруту» та «політ у зону», «заправити літак» пальним, «закинути вантаж» на борт і відпрацювати політ за маршрутом на десантування. Водночас для більшої реалістичності тренажер відтворює шуми запуску й роботи двигунів, випускання-забирання шасі та залежно від умов «польоту» — хитання кабіни. Також візуально відображається позакабінний простір у районі злітно-посадкової смуги аеродрому, лінія польоту або лінія горизонту.

— На нашому «Іл-76» тренуються не лише ті, що переходять на новий тип авіатехніки, — розповідає начальник групи обслуговування тренажерів (КТЛ-32, КТЛ-21) капітан Микола Касаткін, — а й курсанти Харківського національного університету ПС, і фахівці екіпажів цивільної авіації. Приїжджають також іноземці, зокрема з арабських країн і країн Африки, аби налітати години для отримання відповідного допуску до польотів.

Утім справжньою гордістю Центру є КТЛ-21. Це найсучасніший із тренажерів закладу. Він здатний по-справжньому відтворити бойовий виліт. Але тільки віртуально. Пілоти винищувача МіГ-29 можуть потренуватись у знищенні повітряних і наземних цілей та навіть виконати фігури вищого пілотажу, наприклад петлю Нестерова. Також у складі тренажера є робоче місце другого льотчика. Тож можна відпрацьовувати бойові завдання в складі пари.

— Усі наявні тренажні комплекси нам дають змогу відпрацьовувати окремі елементи льотної підготовки та бойового застосування, — каже командир військової частини полковник Олександр Абрамчук, — а от потренуватися в перехопленні повітряної цілі, пусках ракет у віртуальному середовищі чи бомбометанні допоможе тільки КТЛ-21. Це значно дешевше й безпечніше, аніж учитися на справжній техніці. І навіть у країнах-членах НАТО сьогодні рухаються шляхом переведення навчань із реального у віртуальне середовище. У них співвідношення реальних і змодельованих навчань 50:50. Прогнозують, що в майбутньому ситуація змінюватиметься в бік зростання частки саме віртуальних заходів з огляду на потребу економити кошти на військові витрати. Такий підхід є актуальним і в Україні. Сподіваюся, що в майбутньому наш центр стане частиною єдиного віртуального поля бою ЗС України.

Водночас тут переконані, що тільки на віртуальних повітряних поєдинках не підготуєш гарного льотчика. Потрібна практика. Тому не менше уваги під час перепідготовки приділяють практичним заняттям на літаках-тренажерах Су-24М, Су-25, МіГ-29 та Іл-76. Це звичайні літаки. Тут слухачі мають змогу ознайомитися з обладнанням і будовою літальних апаратів, які сьогодні експлуатують в авіаційних частинах Збройних Сил України.

Близько 500 авіаційних фахівців Повітряних Сил, Сухопутних військ, Військово-Морських Сил, інших силових структур України щороку проходять перепідготовку й підвищують кваліфікацію у Спеціалізованому центрі

Проходять у Миколаєві навчання, тренування й перепідготовку й офіцери бойового управління та особовий склад груп керівництва польотами.

— На тренажно-моделюючому комплексі «Репітер» у нас тренуються керівники польотів, керівники ближньої зони, дальньої зони, зони посадки, штурмани наведення та інші, — розповідає старший льотчик-інструктор льотно-методичного відділення полковник Ігор Олійник. — 2008 року для підвищення якості підготовки «Репітер» частково переоснастили на нову комп'ютерну базу типу тренажно-імітованого комплексу «Віраж-Т». Це дало змогу зменшити вдесятеро енерговитрати у його експлуатації, збільшити перелік завдань для підготовки, оперативно змінювати навігаційно-тактичну обстановку безпосередньо під час виконання тренування.

Однак перед тим, як сісти за штурвал тренажера чи розпочати керувати польотами, слухачі пригадують свої роки навчання у вишах, сідаючи знову за парти. Для теоретичної підготовки в частині обладнано навчальні та спеціалізовані класи, де є й стендові комплекси, натурні макети. Тут ознайомлюються з будовою та принципами роботи авіаційних двигунів, засобів ураження, радіоелектронного й авіаційного обладнання, різноманітних станцій, комплексів або систем. До інструкторсько-викладацького складу — особливі вимоги. Він формується здебільшого із фахівців зі стройових частин. У Центрі служать унікальні інструктори, які мають понад десяток освоєних типів літаків.

— Наші викладачі не тільки мають великий практичний досвід експлуатації авіатехніки, — продовжує Олександр Абрамчук. — Не менш важливе — уміння передати необхідні знання й досвід. Також постійно триває робота з аналізу та узагальнення досвіду застосування авіації в бойових умовах.

Оксана УРЕТІЙ

УДОСКОНАЛЕНА ЗБРОЯ В РУКАХ НАШОГО СОЛДАТА — ДОДАТКОВИЙ АРГУМЕНТ НА ПОЛІ БОЮ

З КВІТНЯ 2014-ГО ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІ, ЯКІ ВИКОНУЮТЬ БОЙОВІ ЗАВДАННЯ В РАЙОНІ АТО, ПІДГОТУВАЛИ Й САМОТУЖКИ РЕАЛІЗУВАЛИ НА ПРАКТИЦІ ПОНАД 1000 ТЕХНІЧНИХ РІШЕНЬ, СПРЯМОВАНИХ НА ПОЛІПШЕННЯ БОЙОВИХ ХАРАКТЕРИСТИК ЗРАЗКІВ ОВТ. НАПЕРЕДОДНІ ДНЯ ВИНАХІДНИКА І РАЦІОНАЛІЗАТОРА ФАХІВЦІ ЦЕНТРАЛЬНОГО НАУКОВО-ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ОЗБРОЄННЯ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ЗС УКРАЇНИ (ЦНДІ ОВТ ЗСУ) РОЗПОВІЛИ ПРО ВИНАХІДНИЦЬКУ Й РАЦІОНАЛІЗАТОРСЬКУ РОБОТУ В УКРАЇНСЬКОМУ ВІЙСЬКУ

Заслужений винахідник України полковник Володимир Шейко демонструє 7,62-міліметрові гвинтівки системи Мосіна, перероблені під снайперську зброю

Після того як 2014 року розпочалася російська агресія, значно активізувалася винахідницька робота в нашому війську. Але на першому етапі вона мала хаотичний характер, а більшості з ентузіастів елементарно бракувало наукових знань. Інколи їхні раціоналізаторські пропозиції замість сподіваного поліпшення бойових та експлуатаційних характеристик зразків ОВТ могли загрожувати здоров'ю й життю наших бійців. Тому надзвичайно гостро постало питання про налагодження системності в організації винахідницької й раціоналізаторської роботи

За словами начальника науково-дослідного відділу патентно-ліцензійної, винахідницької та раціоналізаторської діяльності в ЗС України ЦНДІ ОВТ ЗСУ, заслуженого винахідника України, полковника запасу Володимира Комарова, відправним пунктом в організації винахідницької діяльності у відроджених Збройних Силах стала науково-практична конференція «Винахід заради перемоги: обмін досвідом щодо модернізації і ремонту бойової техніки та озброєння в умовах АТО», проведена з ініціативи інституту навесні 2015 року. У заході взяли участь понад 140 винахідників, чиї технічні рішення на той час уже застосовували в районі АТО.

— Головна теза під час форуму винахідників, адресована до її учасників, звучала так: будь-який винахід або раціоналізаторська пропозиція повинні мати наукове підгрунтя, — розповів науковець.

Нині в інститут регулярно звертаються підприємства вітчизняного ОПК та наукові установи, задіяні у виробництві продукції військового призначення, а також окремі громадяни, які займаються винахідницькою діяльністю у військовій сфері. Зазвичай їх цікавлять питання, пов'язані з організацією роботи та пошуком шляхів поліпшення наявних характеристик певних виробів і зразків ОВТ.

Фахівці ЦНДІ ОВТ ЗСУ відповідно до запиту аналізують стан технічного розвитку необхідної галузі й формують відповідні рекомендації, враховуючи новітні технічні рішення. Для цього вони здійснюють розширений пошук стосовно виданих патентів та бази науково-технічних видань. Таким чином, військові винахідники мають унікальну нагоду здійснювати свої розробки, спираючись на останні результати наукових досліджень.

Нещодавно вітчизняні фахівці розробили одноразовий безшумний міномет. Компактний і легкий, у перспективі він може стати незамінним для наших розвідників

До речі, ті з них, котрі дбають про свою репутацію, також мають отримати патент на власні новітні технічні рішення. Наприклад, підприємства вітчизняної «оборонки» намагаються йти в ногу з часом, тому зазвичай одержують патенти не лише на свої винаходи, які стосуються вдосконалення конкретних механізмів і вузлів виробу (зразка ОВТ), а й на способи їх подальшої модернізації. І це є дуже принциповим моментом, адже в усьому цивілізованому світі патент є офіційним підтвердженням новизни технічного рішення й захищає права розробників на його використання.

В умовах, коли на Донбасі тривають бойові дії, винахідницька та раціоналізаторська робота в українському війську набуває особливого значення. Починаючи з квітня 2014 року військовослужбовці, які виконують бойові завдання в районі АТО, підготували й самотужки реалізували на практиці понад 1000 технічних рішень, спрямованих на поліпшення бойових характеристик зразків ОВТ.

Міноборони України багато уваги приділяє питанням підтримки й популяризації винахідницької та раціоналізаторської роботи й використанню результатів інтелектуальної діяльності військових винахідників. Протягом 13 років оборонне відомство (єдине з усіх силових відомств) щороку проводить Всеармійський конкурс «Найкращий винахід року». Останні три роки його гасло — «Винахід для армії — крок до перемоги». Десятки із презентованих на конкурсі винаходів, технічних рішень уже допомагають підрозділам української армії в районі АТО. Останнім часом чимало розробок, які супроводжував ЦНДІ ОВТ ЗСУ, одержали патенти України на винахід і корисну модель. Фахівці інституту отримали патенти України на ОВТ, яке прийнято на озброєння. Зокрема ідеться про зразки стрілецької зброї, захисні протикумулятивні екрани, системи захисту бронетехніки, пристрої й системи захисту кораблів від бойових плавців і бойових уражаючих елементів та елементи екіпірування й забезпечення ЗС Україйни — тактичний ніж, вогнестійкий комбінезон для водіїв, спеціальну тару для зберігання боєприпасів. Нещодавно фахівці інституту розробили одноразовий безшумний міномет. Компактний і легкий, у перспективі він може стати незамінним для наших розвідників. Адже безшумність пострілу ускладнює його виявлення й дає змогу застосовувати декілька таких мінометів, не змінюючи позицію.

Наразі триває робота над створенням спеціальних фортифікаційних споруд, які можна буде за лічені хвилини встановити на полі бою.

Тож, попри всі труднощі, українські військові винахідники продовжують наполегливо працювати над удосконаленням наявних зразків ОВТ, наближаючи перемогу над ворогом.

Андрій ЛИСЕНКО

ДОВІДКА «НА»

Загалом під винахідництвом розуміють творчий процес, який дає змогу по-новому виконувати завдання в будь-якій галузі й досягати позитивного результату. Винахідницька робота передбачає удосконалення результатів попереднього відкриття. Що стосується військової сфери, то це означає еволюційний шлях технічного вдосконалення ОВТ. Основними результатами винахідницької роботи є відкриття (у загальному розумінні це щось нове в науці, що має велике теоретичне й практичне значення), винахід (нове технічне рішення, яке характеризується суттєвими відмінностями й дає позитивний результат) і раціоналізаторська пропозиція (технічне рішення, яке передбачає створення або заміну конструкції виробу, технології виробництва або складу матеріалу). На відміну від відкриття, яке важко передбачити, винахід може мати плановий характер.

Також винахідництво тісно пов'язане з інтелектуальною власністю — законним правом людей володіти, застосовувати на власний розсуд своє відкриття, винахід або раціоналізаторську пропозицію й надавати право на використання їх іншим особам. Документом, що засвідчує авторство на винахід і виняткове право на використання його протягом певного терміну, є патент.

Проект глибокої модернізації польського Т-72М1 — танк РТ-17

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Сергій ЗГУРЕЦЬ, директор інформаційно-консалтингової компанії Defense Express:

«Презентація на MSPO-2017 спільного українсько-польського проекту модернізації польського танка Т-72М1 — РТ-17 — стала прикладом ефективної оборонно-промислової кооперації обох країн. Наша держава вкотре продемонструвала, що залишається надійним партнером на міжнародному ринку ОВТ. Проте цей варіант модернізації розглядають винятково в інтересах національних збройних сил Польщі. Для вітчизняного ж війська на сьогодні пріоритетною залишається модернізація «сімдесятдвійки» до рівня Т-72АМТ, яку запропонувало ДП «Київський бронетанковий завод».

УКРАЇНА ТА ПОЛЬЩА СПІЛЬНО МОДЕРНІЗУВАЛИ «СІМДЕСЯТДВІЙКУ»

ЦЕ НАОЧНО ПРОДЕМОНСТРУВАЛО СПРОМОЖНОСТІ НАШОЇ ДЕРЖАВИ БРАТИ УЧАСТЬ У ТАКИХ МАСШТАБНИХ І ТЕХНОЛОГІЧНО СКЛАДНИХ ПРОЕКТАХ

Минулого тижня в польському місті Кельце завершилася Міжнародна виставка оборонної промисловості MSPO-2017. Напередодні «Народна армія» повідомляла про те, що поляки презентуватимуть на ній одразу два проекти модернізації танків Т-72М1: РТ-17 і РТ-91М2. До речі, у цьому питанні наша держава також не пасе задніх. Зокрема, ДП «Київський бронетанковий завод» модернізував «сімдесятдвійку» до рівня Т-72АМТ з урахуванням бойового досвіду наших танкістів, здобутого під час АТО

Танк РТ-17 — результат глибокої модернізації Т-72М1 спільними зусиллями українських і польських фахівців. Для реалізації цього проекту ДК «Укроборонпром» інтегрував найкращі українські технологічні розробки. Зокрема — розробив і надав автомати заряджання, новий двигун, трансмісію, здійснив модернізацію моторно-трансмісійного відділення танка, виготовив новітні гармати калібру 120 мм, систему керування вогнем, допоміжну силову установку, систему динамічного захисту, створив демонстраційний зразок башти. Усе це вітчизняні фахівці розробили відповідно до стандартів НАТО, адже нині саме Міністерство оборони Польщі є потенційним замовником нового танка. Про це повідомляє офіційний сайт defence-ua.com.

За словами генерального директора ДК «Укроборонпром» Романа Романова, цей проект демонструє спроможність України брати участь у таких масштабних і технологічно складних проектах. Важливим елементом такої кооперації є те, що майбутній танк буде створено відповідно до стандартів НАТО, а українці розробили й готові виготовляти ключові компоненти відповідно до цих стандартів. Це свідчить не лише про наявність науково-технологічного та виробничого потенціалу, а й про те, що такі системи й стандарти в майбутньому може бути легко інтегровано та впроваджено на іншій українській техніці. Це також може стати початком оновлення української армії натовською технікою.

Для польського танка РТ-17 українська сторона розробила й надала автомати заряджання, новий двигун, трансмісію, здійснила модернізацію моторно-трансмісійного відділення танка, виготовила новітні гармати калібру 120 мм, систему керування вогнем, допоміжну силову установку, систему динамічного захисту, створила демонстраційний зразок башти. До того ж усе це вітчизняні фахівці розробили відповідно до стандартів НАТО

Керівник ДК «Укроборонпром» наголосив на тому, що «як для польської сторони, так і для потенційних замовників по всьому світу важливим є те, що в танку РТ-17 реалізовано український досвід протистояння російській збройній агресії. Це той досвід, який мало кому відомий. Парадоксально, але в сучасних умовах це наша перевага та козир».

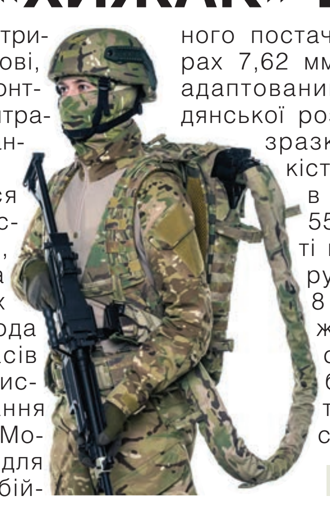
Своєю чергою, представник польського співучасника проекту зі створення танка РТ-17 компанії Zaklady Mechaniczne Bumar — Labedy S. A. Кшиштоф Паплінський наголосив на тому, що «наявність у танку прогресивних польських та українських технічних рішень, зокрема, української башти, оснащеної польською оптико-електронікою 3-го покоління, забезпечує РТ-17 чудові перспективи на міжнародному ринку ОВТ».

Такий варіант модернізації Т-72 буде привабливим не лише для сухопутних військ Польщі, він також може стати дуже цікавою пропозицією для багатьох армій світу, зокрема країн НАТО, де також є значна кількість танків Т-72. Це дуже добра нагода для України вийти на ринок озброєнь країн — членів НАТО. Тут Польща буде своєрідним містком для України, що дасть їй змогу впевнено зайняти гідне місце на ринку ОВТ країн — членів Альянсу. «Спільна ж робота України та Польщі на зовнішніх ринках, де також є великий попит на нові варіанти модернізації танка Т-72, робить можливості обох країн такими, яким мало хто зможе щось протиставити. Завдяки поєднанню зусиль українських і польських виробників можна буде швидко відпрацьовувати й запропонувати потенційним замовникам по всьому світу будь-яку конфігурацію модернізації радянського танка за найкоротший час із включенням до пропозиції найкращих технічних рішень і ноу-хау від польських та українських промисловців. І така пропозиція — поза конкуренцією», — сказав Кшиштоф Паплінський.

Якщо вести мову про можливості такої співпраці України та Польщі з модернізації танків Т-72 на традиційних для обох країн ринках, які доповнюють один одного, то перспективи в такого проекту можуть бути взагалі дивовижними. Спільна робота на зовнішніх ринках дасть змогу завантажити оборонну промисловість і забезпечити економічне зростання обох країн на тривалий час.

ТАКТИЧНИЙ КОМПЛЕКС «ХИЖАК» ВМІЩАЄ ДО 650 НАБОЇВ

На виставці сучасних зразків озброєння та військової техніки, що нещодавно відбулася в Туреччині, Харківський завод засобів індивідуального захисту представив четверту модифікацію піхотного тактичного комплексу «Хижак». До речі, він уже використовується бійцями спецпідрозділів Збройних Сил і Національної гвардії України в районі проведення АТО. Комплекс забезпечує безперебійне постачання зброї боєприпасами з контейнера, який кріпиться за спиною кулеметника. «Хижак», за твердженням розробників, незамінний при виконанні рейдових завдань і в ближньому бою, де потрібна висока щільність вогню. Комплекс дозволяє бійцю вільно пересуватися й утримувати зброю напоготові, тривалий період вести контрольований вогонь, не витрачати час на перезаряджання стрічок.

Комплекс складається з розвантажувальної системи для перенесення, нейлонового рюкзака і короба з композитних матеріалів, стрічкопровода для подачі боєприпасів у різних положеннях, систем швидкого скидання (повне скидання — 4 с). Може використовуватися для забезпечення безперебійного постачання кулеметів у калібрах 7,62 мм або 5,56 мм. «Хижак» адаптований як під кулемети радянської розробки, так і під західні зразки. Максимальна кількість набоїв, що вміщається в контейнер «Хижака», — 550–650 штук у залежності від калібру. Маса конструкції без боєприпасів — 8 кг. Тактична система може використовуватися спільно з бронежилетом будь-якого класу захисту, повідомляє офіційний сайт defence-ua.com.

Для зменшення вагового навантаження на бійця розробники пропонують ще одну новинку — пластикову кулеметну стрічку, яка здатна зменшити вагу спорядженого комплекту «Хижак» у 6 разів. Також вона може без обмежень застосовуватися кулеметниками й інших штатних армійських підрозділів. В Україні пластикову стрічку в обмеженій кількості постачають до військових частин і спецпідрозділів, перевіряють в умовах критичних температур. Для масового переходу на пластикову стрічку необхідно переконати військових у тому, що вона анітрохи не поступається металевій.

Матеріали сторінки підготував Сергій ВОРОНКОВ

«БУЛО ВАЖЛИВО РОЗПОВІСТИ ЄВРОПЕЙЦЯМ НЕ ЛИШЕ ПРО ДРАМУ МН-17, АЛЕ Й ПРО ОБСТАВИНИ, ЩО ПРИЗВЕЛИ ДО НЕЇ, ТА ПРО ТЕ, ЩО ВІДБУВАЛОСЯ ПІСЛЯ КАТАСТРОФИ...»

У ТВОРЧОМУ ДОРОБКУ ЗНАНОГО НІДЕРЛАНДСЬКОГО ФОТОГРАФА П'ЄРА КРОМА ДЕКІЛЬКА ТИСЯЧ УНІКАЛЬНИХ СВІТЛИН, НА ЯКИХ ЗАФІКСОВАНО ПОДІЇ, ПОЧИНАЮЧИ З ОКУПАЦІЇ КРИМУ. ПРО ОСНОВНІ ЕПІЗОДИ СВОЄЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІНОЗЕМНИЙ ЖУРНАЛІСТ РОЗПОВІВ У ЕКСКЛЮЗИВНОМУ ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

Теза про те, що історики майбутнього бачитимуть наше сьогодення так, як воно змальоване в журналістських публікаціях, має очевидне підґрунтя. Від початку російської агресії в Україні працюють десятки іноземних журналістів, які формують погляд європейців на процеси, які відбуваються в новітній історії нашої держави, і цим впливають на суспільну думку населення європейських країн. І від того, наскільки об'єктивно і якісно журналісти висвітлюють історію нашої боротьби, залежить, якою вона залишиться у пам'яті прийдешніх поколінь і в підручниках з історії.

П'єр Кром є французом за походженням, але вже близько 20 років живе і працює в Нідерландах. Він — фотокореспондент, який уже три з половиною роки із невеликими паузами висвітлює перебіг подій в Україні

— Кримські події були вашим першим професійним випробуванням на території нашої країни? Що найбільше вразило вас тоді?

— За подіями Майдану в Європі слідкували дуже прискіпливо. Тож моє кримське відрядження було продовженням цього зацікавлення. Я прибув на півострів наприкінці лютого 2014 року. В Сімферополі став свідком перших активних заворушень і зіткнень між українськими патріотами та проросійськими протестувальниками. А вже вночі невідомі озброєні люди окупували будівлю парламенту і забарикадувалися там. Тривали проросійські мітинги, де виступали такі собі «політики», що зрештою вилилося в анонсування референдуму про приєднання півострова до РФ. Паралельно із цим з'явилися озброєні росіяни, які почали брати під контроль ключові об'єкти місцевої інфраструктури. Найбільше мене вразило побачене на стоянці українських військових кораблів, узятих в облогу російськими військами. Напевно, це була дружина моряка, яка прийшла до чоловіка. По мотузковій переправі вона передавала йому на борт корабля якісь речі у клунку. Це було дуже символічно і зворушливо — перше свідчення підтримки вашої армії вашим суспільством.

Ще одною ознакою тих днів стала присутність усюди в натовпі проросійських «козаків». З'явилися вони, як за командою, раптово.

Що ж до самого «референдуму» — це була певною мірою вистава. Я перебував на одній з дільниць для голосування. Все очікували напливу людей, але його не було! Втім, коли росіяни оголосили результати «голосування», на центральній площі було велике «народне гуляння» з феєрверками і завчасно підготовленими артистами.

— Наступною «зупинкою» для вас був Донбас у найперші й, мабуть, найзапекліші місяці боїв. Що запам'яталося з тієї пори?

— «Хто ці люди?» — напевно саме так можна було узагальнити зміст розмов мешканців Слов'янська про групу осіб, яка раптово захопила приміщення силових структур та місцевої адміністрації в місті. Тоді, на початку війни, міжнародний журналістський пул використовував Донецьк як відправну точку власних відряджень. А щоб бути якомога ближче до активної фази подій, я перебрався до Слов'янська, адже тоді така можливість в іноземних журналістів ще була. Слов'янськ не таке велике місто, тож місцеві одне одного знають. Було зрозуміло, що зайди, котрі отаборилися в будівлі СБУ, явно не з України. Це була група ефесбешника Гіркіна-Стрєлкова, яка чинила в буквальному сенсі терор.

У той проміжок часу мені вдалося зафіксувати факти, як крізь місто у напрямку умовного «фронту» проїжджала важка військова техніка та артсистеми бойовиків. І вже за 10–20 хвилин вони починали вести щільний вогонь по українських позиціях. А ще за якихось 20 хвилин, відстрілявши боєзапас, вони поверталися до центральних кварталів міста. Щовечора артилерія бойовиків займала позиції між будинками, де мешкали цивільні люди, і починала стріляти по силах АТО. В окупованому Слов'янську я перебував близько місяця і спостерігав ті ж тенденції, що й у Криму: «театр» з референдумом, самопроголошеного мера Пономарьова, «козачків» тощо.

— Потрібно мати неабияку силу духу, щоби наважитися виконувати професійний обов'язок там, де не має законів, окрім закону сили. Але ж ви мали можливість побачити війну і з боку українських військ?

— Так, у мене була така нагода. Зокрема моєю камерою зафіксовані миті перших успішних військових операцій українського війська. Коли після концентрації в Ізюмі підрозділи сил АТО відбили перші сепаратистські блокпости. 2 травня 2014 року я бачив, як українські війська зайняли ключову позицію, звільнивши міст на Слов'янськ. Загалом той період визначався високою інтенсивністю бойових дій, і я вперше побачив, на що здатні українські солдати у бою. Окрім бойових зіткнень, я намагався висвітлювати і життя мирного населення. Мирним завжди важче: вони між двох сторін, як між молотом і ковадлом, опиняються.

> *«Щовечора артилерія бойовиків займала позиції між будинками, де мешкали цивільні, й починала стріляти по силах АТО. В окупованому Слов'янську я спостерігав ті ж тенденції, що й у Криму: «театр» з референдумом, «козачків» тощо»*

У середині липня 2014-го сталася страшна трагедія — над Донбасом було збито літак рейсу МН-17, який слідував з Амстердама до Куала-Лумпура. Це стало окремим епізодом моєї роботи. Буквально через годину після збиття повітряного судна іноземні журналісти вже були на місці трагедії. Те, що я особисто побачив на місці падіння уламків лайнера, шокувало. Упродовж шести тижнів поспіль я намагався висвітлювати перебіг подій навколо драми МН-17. Робота ускладнювалася тим, що навколо йшли запеклі бої. І працювати в районі падіння уламків літака було небезпечно. До того ж «сприяння» бойовиків роботі журналістів було досить вибірковим: сьогодні пускають, а завтра — ні. Адже ми знімали все: як куряться уламки літака, як мародери порпаються в речах загиблих, як розкидані по полях тіла пасажирів.

— Ви були свідком зимових боїв за Дебальцівський плацдарм?

— У лютому 2015 року ми працювали в тому районі. На жаль, журналісти не мали доступу безпосередньо в епіцентр. На блокпостах пресу завертали назад. Разом з іноземними колегами ми манівцями десь за три дні таки дісталися до Дебальцевого. На жаль, тоді місто вже контролювали бойовики. Ми побачили скупчення військової техніки та підрозділів із російськими прапорами. Чимало солдатів мали суто азійські риси облич. Вони майже не зважали на нашу присутність. Фотографувалися на руїнах міста. Грали у футбол.

П'єр Кром

— Ваше ім'я у Європі стало ще більш відомим завдяки книзі War in Ukraine. Вона швидко стала бестселером.

— Якщо конкретніше, то це більше фотодокументальний проект, який складається, умовно, з восьми розділів. Понад рік тому War in Ukraine вийшов друком у амстердамському видавництві Lectures. Книга зацікавила широкий загал. Адже коли журналісти в Нідерландах порушують питання України, насамперед постає тема збитого «Боїнга». У мене зібралося багато світлин з України. Всі вони підписані: де відбувається подія, хто в кадрі. І чи не найбільше фотодокументальних свідчень — з місця трагедії МН-17. Було важливим розтлумачити мешканцям Нідерландів та решті європейців не лише конкретно обставини загибелі пасажирів літака, але й розповісти про події, які передували загибелі в небі України понад 300 громадян різних країн. Та про події, які відбулися після цього. Розповісти про те, що три з половиною роки в Європі йде війна! Адже Україна — європейська держава! І є лінія фронту завдовжки понад 500 кілометрів! І що збиття літака спричинене не лише подіями в Україні. Це лише один сегмент ланцюга подій, які призвели до теперішньої нестабільності, геополітичних змін та криз в Європі та світі. Вже після презентації видання, спілкувався з читачами. Зокрема із родичами тих нідерландців, які були на борту злощасного рейсу МН-17. Книга допомогла їм не лише повернути певну душевну рівновагу, але й зрозуміти трагедію народу України, який також дуже багато втратив: мир, території, людей.

— Зміни завжди помітніші, якщо споглядати на них зі сторони. Ви як іноземець і журналіст помітили зміни в українському війську за понад три роки?

— Я, звичайно, не експерт у військових питаннях. Але є те, про що можна говорити, не заглиблюючись у професійну специфіку. Приміром, у Криму я в багатьох випадках спостерігав розпач солдатів. Коли проросійськи налаштовані місцеві мешканці блокували рух ваших військових колон на Донбасі, я бачив їхню розгубленість, неготовність реагувати на кризові випадки. А тепер я бачу, що ваші бійці набули вмотивованість, професійність. Ваші хлопці мають такий досвід війни, який не має жоден з військових країн НАТО.

Бесіду вів Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

Заступник командувача місією Джованні Арментані консультує військових

АСОЦІАЦІЯ ВІЛЬНИХ ДЕРЖАВ

ТРЕНУВАЛЬНА МІСІЯ НАТО В РЕСПУБЛІЦІ ІРАК

До найвідоміших військових операцій НАТО, поряд із ключовими операціями в тодішній Югославії, подальшими «Активними зусиллями» в Середземному морі, сприянням безпеці в Афганістані, належить Тренувальна місія НАТО в Республіці Ірак

Тренувальна місія НАТО в Іраку відігравала важливу роль для постконфліктного відновлення й стабілізації обстановки в цій близькосхідній країні

Експерти зауважують, що НАТО з 1949-го по 1999 роки не почала жодної війни. Водночас за той час СРСР і Варшавський пакт здійснили агресії проти Угорщини (1956 р.), Чехословаччини (1968 р.) та Афганістану (1979 р.). Альянс довів свою ефективність як організація, що здатна до активної миротворчості.

До військової операції США й Великої Британії 2003 року в Іраку Організація північноатлантичного договору аж ніяк не причетна, оскільки низка її членів (Німеччина, Франція, а пізніше й Іспанія), застосувавши норму про обов'язковість консенсусу під час ухвалення рішень, виступила проти залучення НАТО до цієї операції. Операція в Іраку залишається односторонньою операцією США та Великої Британії. Водночас Альянс ухвалив рішення допомагати створювати іракські сили безпеки.

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ, ЯКІ ВИКОНУВАЛИ В МІСІЇ:

- тренування й підготовка особового складу іракської національної поліції;
- надання дорадчої допомоги визначеним операційним центрам (Національному операційному центрові офіса прем'єр-міністра Іраку, Об'єднаному операційному центрові Міністерства оборони Іраку, Національному координаційному центрові Міністерства внутрішніх справ Іраку);
- підготовка програм і навчання особового складу іракських сил безпеки у військових навчальних закладах Іраку (Військовій академії Ар-Рустамія, Національному коледжі оборони, Об'єднаному штабному коледжі, Оборонному лінгвістичному інституті);
- організація проведення курсів для персоналу іракських сил безпеки в країнах — членах Альянсу й країнах-партнерах;
- постачання озброєння, військової техніки та обладнання, що надходить у рамках добровільної допомоги країн — членів Альянсу;
- організація та здійснення тренування й навчання сержантського складу збройних сил Іраку;
- організація підготовки штабів бойових підрозділів іракських сил безпеки рівня «батальйон — бригада»;
- організація та проведення курсів із мовної підготовки;
- дорадча допомога у створенні сучасної системи освіти силових структур тощо.

У травні 2003 року Північноатлантична рада НАТО вирішила надати допомогу Польщі у вигляді матеріально-тилової підтримки в облаштуванні польського сектору відповідальності в Іраку. Згодом 2004 року Альянс запровадив в Іраку невелику тренувальну місію для іракських сил безпеки, яка діяла до 2011 року. На цьому причетність НАТО до американської й британської операції в Іраку було вичерпано.

Проте в експертному колі є спільні думки, що Тренувальна місія НАТО в Іраку (ТМН-І) відігравала важливу роль для постконфліктного відновлення й стабілізації обстановки в цій країні.

Загальна кількість місії становила орієнтовно 170 військовослужбовців із 22 країн — членів НАТО та п'яти країн — партнерів Альянсу (України, Йорданії, Єгипту, Японії, ОАЕ).

Місія відбувалася в шести районах. Штаб місії було розташовано на передовій операційній базі «Юніон-3» в Багдаді. Особовий склад місії виконував завдання в межах інтернаціональної зони: здійснення тренувань, консультативна допомога, всебічне забезпечення діяльності всіх підрозділів місії.

Командувачі місії, призначені на ротаційній основі, були безпосередньо підпорядкованими Верховному головнокомандувачу ОЗС НАТО з питань операцій у штабі ВГК ОЗС НАТО в Європі, а той, своєю чергою, через Голову Військового комітету — Північноатлантичній раді.

ВНЕСОК УКРАЇНИ

Україна була однією з країн — партнерів Альянсу, миротворчий персонал якої працював у складі Тренувальної місії НАТО.

Після ухвалення політичного рішення в українському парламенті щодо виведення військовослужбовців Збройних Сил України з Іраку, де вони брали участь в операціях у складі Багатонаціональних сил під проводам США та Великої Британії з 2003-го по 2005 роки, почалося поетапне виведення українського контингенту. 27 грудня 2005 року з Іраку було виведено основну частину українських миротворців, але кілька військовослужбовців залишилися як спостерігачі. А вже 9 грудня 2008 року останні 29 членів миротворчого персоналу України повернулися на Батьківщину.

Участь ЗСУ в діяльності ТМН-І розпочалася з направлення в лютому 2006 року в Ірак трьох офіцерів Збройних Сил України відповідно до Указу Президента України, у якому було визначено направлення в Ірак миротворчого персоналу України загальною кількістю до 50 військовослужбовців. У листопаді 2008 року до складу ТМН-І було додатково направлено ще сімох військовослужбовців Збройних Сил України. З огляду на прийняття в жовтні 2011 року нової організаційної структури ТМН-І та виділення Україні додаткових посад у листопаді 2011 року загальну кількість українського миротворчого персоналу було збільшено до 10 військовослужбовців.

Українські офіцери працювали військовими радниками в Національному оперативному центрі офіса прем'єр-міністра Іраку, Об'єднаному оперативному центрі МВС Іраку. Вони брали активну участь у розробленні оперативних процедур як на тактичному, так і на стратегічному рівні. Також на представників України було покладено одне з найвідповідальніших завдань ТМН-І — підготовку старшого сержантського складу й проведення курсів штабів бойових підрозділів для офіцерів рівня командира батальйону.

Після завершення тренувальної місії керівники місії НАТО оцінили рівень підготовки представників ЗС України як відмінний. За цей час український миротворчий персонал підготував 575 осіб старшого сержантського складу як інструкторів навчальних центрів та головних сержантів підрозділів, іще 400 офіцерів завершили курси з підготовки штабів бойових підрозділів.

Матеріали сторінки підготував Вадим КОВАЛЬОВ

СТАРТ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ ПО-НОВОМУ

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ПІДГОТУВАЛО НОВІ ВИМОГИ ДО НАВЧАННЯ ДІТЕЙ У ШКОЛАХ

З початком нового року вчити школярів будуть по-новому. Одне з нововведень —12-річне навчання. Ця реформа передбачає не тільки додатковий рік у школі, але й те, що навчальні заклади отримають автономію і регулюватимуться на місцевому рівні. Тепер у школах можна буде і формувати навчальні програми, і вибирати різні методики. Окрім цього, 2017 року відбудеться багато нововведень, про які ми хотіли вам розповісти

Так, згідно з новими методичними рекомендаціями до викладання навчальних предметів, які оприлюднило Міністерство освіти і науки, домашні завдання першокласникам задавати не будуть. Лише з другого класу з'являться перші «домашки», виконання яких має займати не більше ніж 45 хвилин. У третьому класі час на домашню роботу збільшують до 70 хвилин, а в четвертому — до 90 хвилин.

«Неприпустимо перевантажувати учнів завданнями з додаткових підручників, зошитів із друкованою основою: зафарбовування малюнків, складання схем, таблиць, виконання додаткових завдань і вправ, написання домашніх творів тощо», — йдеться в листі відомства.

Тепер учителі не використовуватимуть червоні чорнила в зошитах: усі помилки будуть показані звичайними синьою або чорною ручками. А помилки, виправлені самою дитиною, не впливатимуть на оцінки за завдання. До речі, підписувати зошити школярам відтепер можна як завгодно, головне, щоб це було акуратно і зрозуміло вчителю.

Міністерство пропонує замінити традиційну фізкультуру на інші рухливі заняття. Наприклад — хореографію або плавання. Ці уроки повинні бути фізично активними і займати не більш як годину на тиждень.

Тепер у школах вчителі будуть говорити оцінки лише дитині та її батькам

Учителі не ставитимуть оцінки у першому класі. З другого по четвертий клас дозволяється ставити оцінки тільки з природознавства, читання, української мови та математики. При цьому МОН дає право вчителю самому визначати, як організувати навчання і які методи та прийоми застосовувати. Ще одне нововведення — відтепер у школах не буде звичайних дощок успішності або неуспішності, а вчителі не озвучуватимуть оцінки перед усім класом. Учні або їхні батьки особисто дізнаватимуться свої бали. Отже, так званого рейтингу успішності в новому навчальному році просто не буде.

І найголовніша радість для школярів — на канікули вони будуть йти без величезної кількості домашнього завдання.

КРИЛАТІ ВИСЛОВИ ПРО ШКОЛУ

Усюди цінність школи дорівнює цінності її вчителя
Адольф Дістервег

Ми вчимося все життя, не рахуючи десятка років, проведених у школі
Габріель Лаубе

Я ніколи не дозволяв, щоб мої шкільні заняття заважали моїй освіті
Марк Твен

Те, чого ми навчилися у школах і університетах, не освіта, а тільки спосіб здобути освіту
Ральф Емерсон

Школа зобов'язана виховувати всебічно гармонійну особистість, а ніяк не фахівця
Альберт Ейнштейн

Після хліба найважливіше для народу — школа
Жорж Жак Дантон

Усяка школа славна не числом, а славою своїх учнів
Микола Пирогов

Навчання без міркування — даремне, міркування без навчання — небезпечне
Конфуцій

Учітеся, брати мої, думайте, читайте
Тарас Шевченко

Уранці, коли пробуджуєшся, спитай себе: «Що я маю зробити?» Увечері, перше ніж заснути: «Що я зробив?»
Піфагор

УРОКИ ЩАСТЯ І КОНТРОЛЬНА З КІБЕРБЕЗПЕКИ

ЯКИМ ШКІЛЬНИМ ДИСЦИПЛІНАМ У ШКОЛАХ ІНШИХ КРАЇН ПОЗАЗДРИЛИ Б НАШІ ШКОЛЯРІ

Японія: милування природою

У школах Японії є доволі незвичайний предмет — «Милування природою». Його мета — навчити школярів цінувати красу довкілля, яку через суцільну комп'ютеризацію сучасні діти просто не помічають. Під час занять учні вивчають особливості розвитку і взаємодії флори і фауни. За ці спостереження вчителі виставляють їм оцінки, а наприкінці року школярі навіть складають іспити.

Австралія: уроки серфінгу

Жителів зеленого континенту можна назвати найкращими серферами на планеті. І, щоб зберегти звання підкорювачів хвиль, у всіх школах Австралії введено уроки серфінгу. Влада країни зробила все можливе для того, щоб на пляжах, бува, не з'явився турист, який катається краще за місцевих.

Вірменія: народні танці

На цих уроках не лише навчають хореографії, а й розповідають про історію танців. Можливості «відкосити» від цього предмета у школярів немає: наприкінці навчального року діти складають іспити. Не отримавши хорошу оцінку з цієї дисципліни, можна залишитися в тому ж класі на другий рік.

Німеччина: уроки щастя

Школярі міста Гейдельберг (Німеччина) залюбки відвідують незвичайний предмет — уроки щастя. Головне завдання учнів — просто бути щасливим. Іспитів з цього предмета немає, але кожен школяр до кінця року має втілити в життя власний проект: зняти «добрий» ролик або зайнятися благодійністю.

Ізраїль: теорія і практика кібервійни

У деяких школах Ізраїлю викладається незвичний предмет — «Кібербезпека». Його запровадженню сприяла велика кіберзалежність дітей, якою занепокоєні медики. Школярів під час теоретичних і практичних занять вчать поводитися в соціальних мережах, правильно реагувати і відповідати на коментарі. Також значна частина занять присвячена залежності від комп'ютерних ігор і тому, як з нею боротися.

США: наукові відкриття

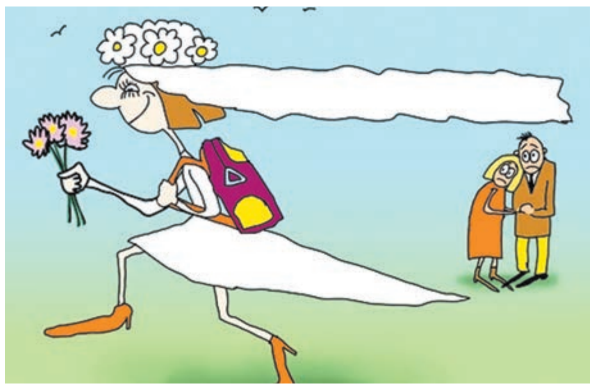
У всіх американських школах введений незвичайний предмет, який називається «Наукові винаходи». Його мета — розкрити потенціал юних науковців. Після теоретичного курсу всім школярам дають завдання щось винайти. На його виконання дається цілий рік.

ГУМОРЕСКИ ПРО ШКОЛЯРІВ

ЗІБРАЛИ...

Запитав сусідку Влас:
— Сережок на вас не бачу.
І машина (суперклас!!!)
Також зникла на додачу?
— Зібрали доню в сьомий клас
(Ох, і витрати були!)...
— По грошах, що вийшло в вас?
— Ніби... заміж віддали!

Юрій КОВАЛЬ

КОРІННЯ І НАСІННЯ

— А ти, тату, в школі вчився?
— Учився, Сергійку.
— А то правда, що ти, тату, був одержав двійку?
— Було таке, траплялося…
Малий засміявся:
— Тоді мама правду каже, що я в тебе вдався.

МУЧЕНИК НАУКИ

Повернувся першокласник із занять додому.
Ніс в чорнилі, мов мазнули квачиком по ньому.
— Що з тобою, мій синочку? — засміялась мати.
Та невже ти в школі носом учишся писати?
— Смійся, смійся, — каже хлопчик. — Зараз ти заплачеш,
Коли двійку у моєму зошиті побачиш.

ГІДНА ЗМІНА

Бюрократ у школу дзвонить і гукає гнівно:
— Поясніть мені, будь ласка, Катерино Львівно,
Це чому в мого Валерки зошит весь у двійках?
— Бо писати він не вміє строго по лінійках.
Чи то вправи, чи диктанти — все він без розбору.
Навскосяк, через лінійки тягне знизу вгору.
Бюрократ кричить:
— Для двійок все це не причина! Резолюції писати учиться хлопчина!

Павло ГЛАЗОВИЙ

Сторінку підготувала Наталія РУСЛАНОВА

СЕРЦЕВО-СУДИННІ ЗАХВОРЮВАННЯ ЛІДИРУЮТЬ У ЛІКАРСЬКІЙ СТАТИСТИЦІ

БІЛЬШІСТЬ ФАКТОРІВ РИЗИКУ ЦІЄЇ НЕДУГИ ЗАЛЕЖАТЬ ВІД СТИЛЮ ЖИТТЯ. ВИ МОЖЕТЕ ЇХ ЗМІНИТИ Й ТАКИМ ЧИНОМ ЗНИЗИТИ РИЗИК ВИНИКНЕННЯ ІНФАРКТУ МІОКАРДА АБО ІНСУЛЬТУ

За статистикою, нині майже 70 відсотків смертності населення України спричиняють серцево-судинні захворювання. Ураження судин атеросклерозом, що призводить до розвитку ішемічної хвороби серця, може роками мати безсимптомний перебіг і проявитися на стадії ускладнень — інфаркту міокарда, мозкового інсульту, серцевої недостатності — або призвести до раптової смерті. Візьміть до уваги, що в Україні третина інфарктів та інсультів виникають в осіб працездатного віку, що майже в 10 разів перевищує відповідний показник у країнах Західної Європи.

Чинниками, що зумовлюють розвиток серцево-судинних захворювань, є високий артеріальний тиск, підвищений рівень холестерину в крові, тютюнокуріння (зокрема пасивне), низький рівень фізичної активності, ожиріння, цукровий діабет, психологічний стрес, обтяжена спадковість. Більшість факторів ризику залежать від стилю життя, і їх корекція важлива в усіх вікових категоріях.

Стежте за рівнем артеріального тиску. Гіпертонічна хвороба може мати безсимптомний перебіг, проте її наявність значно підвищує ризик розвитку порушень мозкового кровообігу (інсульту) та інфаркту міокарда. Рекомендують вимірювати артеріальний тиск хоча б раз на місяць. Якщо він перевищує 140/90 мм рт. ст., то зверніться до лікаря. Регулярне вживання препаратів для лікування артеріальної гіпертензії, підтримка оптимального рівня артеріального тиску є доведеним важливим заходом профілактики розвитку серцево-судинних захворювань.

Починаючи з 40-річного віку, рекомендують регулярно контролювати рівень холестерину в крові. Рівень загального холестерину має становити 5,0 ммоль/л і менше. Для профілактики підвищення його рівня важливо дотримуватися засад здорового харчування та рекомендованого режиму фізичної активності впродовж усього життя.

Майже 70 відсотків смертності населення України спричиняють серцево-судинні захворювання

Тютюнокуріння — один із найважливіших факторів ризику серцево-судинних захворювань та їхніх ускладнень. Ризик розвитку ішемічної хвороби серця в курців у чотири рази вищий, аніж у тих, що не курять, тому відмова від цієї шкідливої звички дуже важлива в будь-якому віці.

Однією з причин, що призводить до розвитку ішемічної хвороби серця, є порушення обміну глюкози, яке спричиняє цукровий діабет. З метою ранньої діагностики цукрового діабету рекомендують щорічне визначення рівня глюкози в крові (верхня межа норми становить 6,0 ммоль/л). Основними заходами профілактики розвитку цукрового діабету є здорове харчування, підтримка достатнього рівня фізичної активності й нормальної маси тіла.

Ожиріння, особливо абдомінальне ожиріння, коли збільшується обсяг талії, сприяє розвитку гіпертонічної хвороби, цукрового діабету, атеросклерозу та ішемічної хвороби серця. Стежте за масою свого тіла. Розрахуйте — самостійно або разом із лікарем — свій індекс маси тіла (ІМТ): масу тіла (в кілограмах) потрібно розділити на квадрат зросту (в метрах). У нормі величина ІМТ становить 18–25 кг/м². За наявності надлишкової маси тіла (ІМТ перевищує 25) або ожиріння (ІМТ становить 30 і більше) проаналізуйте ваше харчування та фізичну активність, порадьтеся з лікарем, які зміни ви можете внести у своє життя.

ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ ПЕРЕДБАЧАЄ:

— максимально скоротити споживання технологічно обробленої їжі (від хлібобулочних і кондитерських виробів до напівфабрикатів, м'ясних виробів), особливо такої, що містить значну кількість солі, цукру, жиру, а також будь-яку кількість трансжирів;

— споживати натуральні продукти (овочі, фрукти, цільні злаки, бобові, горіхи, яйця, нежирні та несолодкі молочні й кисломолочні продукти, м'ясо та рибу);

— обмежити вживання насичених жирів тваринного походження (м'ясо, сало, жирні молочні продукти) і рослинного походження (пальмова, кокосова олії): не більше як 10% від добової калорійності, або менше ніж 20 г;

— повністю виключити промислові трансжири, які містяться в готових продуктах, переважно кондитерських виробах, хлібобулочних виробах і маргарині;

— збільшити споживання ненасичених жирів рослинного походження (оливкова олія, помірна кількість соняшникової й кукурудзяної олій);

— їсти жирну морську рибу не менше як двічі на тиждень;

— споживати 300 г овочів і 300 г різноманітних фруктів щодня;

— скоротити споживання солі до 5 г на добу (одна чайна ложка), при тому, що 70–80% солі надходить із технологічно обробленими продуктами (хлібом, м'ясними продуктами, сиром, консервами тощо);

— суттєво обмежити вживання простих вуглеводів — цукру й фруктози, рекомендовано вживати їх не більше як 40 г;

— перевагу в питному раціоні віддавати столовій воді, каві, чаю; фруктові та овочеві соки треба споживати обмежено: одну склянку на день;

— утриматись від уживання алкоголю або зменшити його до помірного; під останнім розуміють уживання не більше як 15 порцій алкоголю на тиждень для чоловіків і 10 порцій для жінок, але не більше як п'ять порцій одночасно (одна порція алкоголю — 12–15 мл етилового спирту або 50 мл міцного алкоголю, 150 мл вина, 330 мл пива).

Бажано дотримуватись режиму харчування: їсти чотири-п'ять разів на день, з обов'язковим сніданком та останнім уживанням їжі за дві-три години до сну (довготривалі перерви між прийомами їжі стають причиною переїдання, збільшення маси тіла, захворювань шлунково-кишкового тракту).

Радикально змінити раціон харчування важко. Визначте для себе пріоритети, і ви поступово досягнете мети. Здорове харчування має стати звичкою й складовою вашого щоденного життя.

Також рекомендують застосовувати сучасну модель здорового харчування у вигляді «здорової тарілки».

**Під здоровими білками розуміють нежирне м'ясо, рибу, яйця, нежирні й несолодкі молочні продукти, бобові, горіхи, насіння.*

ОБСЯГ ТАЛІЇ. ВООЗ РЕКОМЕНДУЄ ДВА ПОКАЗНИКИ:

1. Обсяги талії ≥ 94 см у чоловіків і ≥ 80 см у жінок є пороговими, за яких не бажане подальше збільшення маси тіла.

2. Обсяги талії ≥ 102 см у чоловіків і ≥ 88 см у жінок є пороговими, за яких слід знизити масу тіла.

Найбільш фізіологічним способом підтримки оптимальної маси тіла є здорове (раціональне) харчування та регулярні фізичні навантаження.

Малорухомий спосіб життя — проблема сучасного суспільства. Недостатня фізична активність прискорює старіння організму, сприяє розвитку ожиріння, серцево-судинних захворювань і цукрового діабету. Мінімальний рівень фізичної активності, який рекомендує ВООЗ, — швидка хода по 30 хвилин щодня. Почніть із регулярних прогулянок і щоденної ранкової гімнастики, порадьтеся з лікарем про допустимий для вас рівень фізичних навантажень.

Хронічні психоемоційні перевантаження, стресогенні ситуації, високий рівень тривожності й депресія прискорюють розвиток серцево-судинних захворювань. Тому неодмінно знайдіть час для відпочинку, восьмигодинного сну, прогулянок, занять спортом, спілкування з близькими.

Дуже важливо звертати увагу на те, що та скільки ви їсте. Бо це впливає на стан вашого здоров'я, тривалість життя й розвиток багатьох хвороб, зокрема, атеросклеротичного ураження судин, цукрового діабету, артеріальної гіпертензії. Для нормальної життєдіяльності людини необхідне не тільки забезпечення адекватної кількості енергії та харчових речовин, а й дотримання відповідних співвідношень між основними компонентами — білками, жирами та вуглеводами — і групами продуктів. Тобто харчування має бути збалансованим і раціональним. У перекладі з грецької Ratio означає «розум», «наука» або «розрахунок». Таким чином, раціональне харчування — це розумне, науково обґрунтоване забезпечення людини їжею.

Матеріали сторінки підготував Анатолій КРАВЕЦЬ

Національний університет оборони України імені Івана Черняховського оголошує конкурс на заміщення посад

Посади, які заміщуються працівниками Збройних Сил України на умовах строкового трудового договору:

1. Професор кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5824 грн.

2. Професор кафедри гуманітарної та соціально-економічної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5824 грн (0,5 ставки).

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають науковий (освітньо-науковий) ступінь та/або вчене звання, оперативно-стратегічний (оперативно-тактичний) рівень військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п’яти років або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня не менше п’яти років.

3. Доцент кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5472 грн (2 посади).

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають науковий (освітньо-науковий) ступінь, оперативно-тактичний (оперативно-стратегічний) рівень вищої військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше п’яти років або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня за фахом не менше трьох років.

4. Старший викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5136 грн.

5. Старший викладач кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 5136 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень вищої військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня за фахом не менше двох років.

6. Викладач кафедри загальновійськової підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4464 грн (4 посади).

7. Викладач кафедри військово-технічної та військово-спеціальної підготовки факультету підготовки офіцерів запасу, посадовий оклад — 4464 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають ступінь вищої освіти «магістр», оперативно-тактичний рівень вищої військової освіти; стаж науково-педагогічної (наукової) роботи або досвід служби у військах (силах) на посадах оперативно-тактичного рівня за фахом.

Для участі у конкурсі надсилаються такі документи: рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про вищу освіту, науковий ступінь, вчене (почесне) звання, а також документи, що підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх п’яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва), за наявності; службова характеристика; завірена копія службової картки; медична характеристика; довідка про проходження військової служби (трудову діяльність); список наукових праць (винаходів) та звіт про науково-педагогічну (наукову) діяльність; витяг з Резерву кандидатів для просування по службі (якщо особа офіцерського складу бере участь у конкурсі на посаду, вищу за ту, на якій перебуває); письмова згода на збір та обробку персональних даних

Термін подання документів — по 13.10.2017 р.

Дата проведення конкурсу 23.10.2017 р.

Документи надсилаються на адресу: 03049, м. Київ-49, Повітрофлотський проспект, буд. 28, голові конкурсної комісії Національного університету оборони України імені Івана Черняховського.

***

На виконання доручень державного секретаря Міністерства оборони України від 07.09.2017 № 15339/з Міністерство оборони України оголошує конкурс на заміщення вакантних посад керівників державних підприємств, що належать до сфери управління Міністерства оборони України та завдання з функціонального управління якими покладено на Головне управління майна та ресурсів.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Дружбівський кар’єр нерудних копалин «Кварц»

Юридична та фактична адреса підприємства: 11024, Житомирська обл., Олевський р-н, смт Дружба, вул. Леніна, 1.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 500-23-93-ф.

Основні напрямки діяльності:

добування піску та гравію, видобуток каменю будівельного та переробка його на щебінь, надання в оренду нерухомого майна, оренда інших машин та устаткування.

Установа «28 управління начальника робіт»

Юридична адреса підприємства: 03168, м. Київ, Повітрофлотський просп., 6.

Фактична адреса підприємства: 02093, м. Київ, Бориспільська, 26.

Телефон (044)567–81-38.

Основні напрямки діяльності:

капітальне будівництво, здійснення капітального і поточного ремонту казармено-житлового фонду та комунальних споруд.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Харківський завод залізобетонних виробів»

Юридична та фактична адреса підприємства:

61017, м. Харків, вул. Велика Панасівська (раніше Котлова), 220.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 500-23-93-ф.

Основні напрямки діяльності:

забезпечення потреб замовників залізобетонними виробами для будівництва, виготовлення зварних конструкцій, виробництво виробів для будівництва з пластмас, гіпсу, цементу, бетону, оптова торгівля деревиною, будівельними матеріалами та санітарно-технічним обладнанням, складське господарство.

Державне підприємство Міністерства оборони України «Управління капітального будівництва та інвестицій»

Юридична адреса підприємства: 03059. м. Київ, вул. Січових Стрільців (раніше Артема), 59.

Фактична адреса підприємства: 03035, м. Київ, вул. Митрополита Василя Липківського, 45, оф. 710.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 500-23-93-ф.

Основні напрямки діяльності:

будівництво житлових і нежитлових будівель, забезпечення житлом безквартирних військовослужбовців.

Державне підприємство Міністерства оборони «Подільськвибухпром»

Юридична та фактична адреса підприємства: 32300, Хмельницька обл., м. Кам’янець-Подільський, вул. Вокзальна, 77.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 500-23-93-ф.

Основні напрямки діяльності:

утилізація боєприпасів методом підриву, проведення вибухових робіт, перевезення та зберігання вибухових матеріалів, проектування вибухових робіт, навчання персоналу для вибухових робіт, проведення піротехнічних робіт.

Державне підприємство «Науково-дослідний інститут радіосистем»

Юридична та фактична адреса підприємства: 10005, м. Житомир, вул. Чуднівська (раніше Черняхівського), 109.

Телефони Концерну «Техвоєнсервіс», до складу якого входить підприємство (044) 483-67-66, (044) 483-05-62-ф.

Основні напрямки діяльності:

науково-дослідні, дослідно-конструкторські, проектно-конструкторські, технологічні, пошукові та проектно-пошукові роботи, виготовлення експериментальних зразків та проведення випробувань в галузі радіосистем спеціального призначення, космічних радіосистем, інформаційних та телекомунікаційних систем, дослідження і експериментальні розробки у сфері природничих і технічних наук.

Центральне спеціалізоване будівельне управління

Юридична адреса підприємства: 01042, м. Київ, вул. Івана Кудрі, 18/2.

Фактична адреса підприємства: 04053, м. Київ, вул. Січових Стрільців (раніше Артема), 59.

Телефон Концерну «Військессетменеджмент», до складу якого входить підприємство: (044) 500-23-93-ф.

Основні напрямки діяльності:

будівництво житлових і нежитлових будівель, доріг, аеродромів та облаштування поверхні спортивних споруд, діяльність автомобільного вантажного транспорту.

Державне підприємства Міністерства оборони України «703 металообробний завод котельного обладнання»

Юридична та фактична адреса підприємства: 03062, м. Київ, вул. Екскаваторна, 30.

Телефон Концерну «Техвоєнсервіс», до складу якого входить підприємство: (044) 483-67-66, (044) 483-05-62-ф.

Основні напрямки діяльності:

виконання замовлень Міністерства оборони України та Збройних Сил України стосовно виготовлення котельного обладнання для забезпечення безперебійного теплопостачання, виробництво радіаторів і котлів центрального опалення, інші спеціалізовані будівельні та електромонтажні роботи.

Перелік документів, що надаються комісії разом з заявою на ім’я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб’єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України:

фотокартки 3х4 см — 14 пр.; автобіографія, написана власноручно, резюме — 17 пр.; конкурсна пропозиція — 13 пр.; згода на обробку персональних даних — 6 пр.; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством — 2 пр.; рекомендації та інші документи на розсуд претендента — 2 пр.; згода на проведення спеціальної перевірки за формою згідно з додатком 1 до Порядку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб’єктів господарювання державного сектору економіки» — 12 пр.; заява про проведення перевірки, що передбачена Законом України «Про очищенная влади» за формою згідно з додатком 1 до Порядку проведення перевірки — 2 пр.; попередження стосовно встановлених Законом України «Про запобігання корупції» обмежень, підписане претендентом на посаду, за формою згідно з додатком 21 до Порядку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30.09.2015 № 784 «Про внесення змін до Порядку розгляду питань, пов’язаних з підготовкою і внесення подань щодо осіб, призначення на посаду та звільнення з посади яких здійснюється Верховною Радою України, Президентом України або Кабінетом Міністрів України чи погоджується Кабінетом Міністрів України») — 5 пр.; заява на ім’я державного секретаря Міністерства оборони України щодо призначення на посаду — 6 пр.;

належним чином завірені:

копія паспорта — 17 пр.; копія картки фізичної особи — платника податків — 7 пр.; копія військового квитка (для військовозобов’язаних) — 7 пр.; копія трудової книжки — 6 пр.; копії посвідчень про нагородження державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, — по 6 пр.; копії документів про повну вищу освіту оцінками, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації — по 7 пр.; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2) — 7 пр.; медична довідка про стан здоров’я щодо перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров’я з сертифікатами нарколога і психіатра — 3 пр.; довідка про відсутність судимості — 2 пр.; довідка про допуск до державної таємниці (у разі його наявності) — 2 пр.

Кваліфікаційні вимоги до претендентів:

повна вища освіта відповідного напряму підготовки (магістр, спеціаліст), післядипломна освіта в галузі управління, стаж роботи за професіями керівників нижчого рівня — не менше п’яти років.

Вимоги до конкурсної пропозиції:

відповідно до пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб’єктів господарювання державного сектору економіки».

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження рухомого військового майна.

Конкурс відбудеться 29 вересня 2017 року о 10.00 за адресою: 03113, м. Київ-113, просп. Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів, каб. 223.

Об’єкти оцінки: лоти (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: 28 вересня 2017 року до 10.00.

Для участі в конкурсному відборі суб’єкти оціночної діяльності подають: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 2); копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб’єкта оціночної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи подати на реєстрацію до комісії на ім’я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться, та обов’язково зазначити дату проведення конкурсу. Копії документів, що подаються, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Умови конкурсу визначені Положенням про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції з оцінки військового майна (додаток до Наказу).

Результати конкурсного відбору оголошується в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на проведення незалежної оцінки рухомого військового майна протягом п’яти робочих днів з моменту визначення результату конкурсу.

Конкурсна комісія знаходиться за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів.

Телефон для довідок: 454-73-90, 454-73-82.

Додаток 2

Голові комісії з відбору суб’єктів оціночної діяльності ____________________________

Реєстраційний № _______
“___” _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності

Заявник____
(найменування заявника або прізвище, ім’я, по батькові (для фізичної особи))

Керівник____
(прізвище, ім’я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті)_______________________________

Місцезнаходження (місце проживання) _________________________________

--------------- (телефон) ---------------- (телефакс) ---------------- (телекс) ------------------------- (адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.

“___”__________ 20___ р. (дата заповнення заяви) __________________________ (підпис керівника)
М.П.

Додаток 1

ЛОТ № 2

Перелік
рухомого(списаного) військового майна, яке планується до реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежному оцінюванню

№№ пп	Сторінка/ позиція переліку списаного військового майна Збройних Сил України, яке може бути відчужено № 12607/з від 22.07.2017	Сторінка переліку рухомого військового майна Збройних Сил, яке може бути відчужено № 1241-р від 25.11.2015	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Категорія якісного (технічного) стану, ступінь придатності	Опосередкована/ залишкова (балансова) вартість, тис. грн		Місцезнаходження
									одиниці	разом	
1		5	Р-012М	комплектів	3	1975 - 1978	36 - 39	II	0,2714	0,8142	в/ч А0563, м.Охтирка Сумської області
2		5	Р-137 стаціонарна	комплектів	1	1986	28	II	20,3119	20,3119	в/ч А1546, м.Кременчук Полтавської області
3		5	Р-155У	комплектів	2	1984	30	II	6,604	13,208	
4		5	Р-140Д стаціонарна учбова	комплектів	1	1984	30	III	37,498	37,498	
5		6	Р-140 стаціонарна учбова	комплектів	1	1985	29	III	26,5482	26,5482	
6		6	Р-140-0,5 стаціонарна учбова	комплектів	1	1981	33	III	14,1598	14,1598	в/ч А1546, м.Кременчук Полтавської області
7		6	Р-105Д	комплектів	2	1964	50	IV	0,1971	0,3942	в/ч А2365, смт Вакуленчук Житомирської області
8		6	Р-107	комплектів	3	1969	45	IV	1,1493	3,4479	
9		6	Р-157	комплектів	5	1986 - 1987	27 - 28	IV	0,5473	2,7365	
10		6	Р-105М	комплектів	5	1988	26	IV	0,0493	0,2465	в/ч А2299, м.Бровари Київської області
11	4/16		Кабель П-296	кілометр	10,000	1988	29	списане	1,11	11,1	в/ч А1262 смт Гуйва
12	4/33		ПКЛ П-296	кілометр	5,0	1994	23	списане	0,4835	2,4175	в/ч А1262 (А1586) смт Гуйва
13	4/4		СТА-2М	комплектів	10	1977	40	списане	0,1686	1,686	
14	4/5		П-319А	комплектів	1	1979	38	списане	0,8747	0,8747	

Термін подання документів до конкурсної комісії — до 03.10.2017 за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський проспект, 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса:dkp2016@ukr.net.

Місце проведення конкурсного відбору — приміщення № 223 Головного управління майна та ресурсів за адресою: м. Київ, вул. Перемоги, 55/2.

Дата проведення конкурсного відбору — до 24.10.2017, дата оголошення результатів конкурсного відбору — протягом трьох днів після його завершення.

По довідки звертатися за телефонами: у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97.

У Головному управлінні майна та ресурсів — (044) 454-74-36.

Інформацію, що стосується фінансово-економічного стану підприємств — баланс (форма №1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на офіційному WEB-порталі Міністерства оборони України у розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

***

На виконання Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ) Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб’єктів оціночної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна, що відбувся 7 вересня 2017 року за адресою:03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Головне управління майна та ресурсів, каб. 223 (інформація про проведення конкурсного відбору суб’єктів оціночної діяльності була розміщена на офіційному вебсайті Міністерства оборони України 15 серпня 2017 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» № 34(5514) від 23 серпня 2017 року.

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв, визначених Наказом, рішенням комісії оголошено переможцем наступного суб’єкта оціночної діяльності:

за лотом 1 переможець — Товариство з обмеженою відповідальністю «СОДЕЛЬ».

***

Івано-Франківська КЕЧ району оголошує конкурс з відбору суб єктів оціночної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежної оцінки державного (військового) майна

Назва об’єкта оцінки: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення першого поверху будівлі № 467 (магазин-павільйон) загальною площею 105,4 кв.м (в т.ч. нежитлове приміщення № I (тамбур) площею 5,3 кв.м;№ 1 (торговий зал) площею 77,8 кв.м; № 3 (склад) площею 10,8 кв.м; № 4 (коридор) площею 6,6 кв.м; № 5 (склад) площею 4,9 кв.м військового містечка № 1.

Місцезнаходження об’єкта: Івано-Франківська область, Надвірнянський район, смт Делятин, вул. Авіаційна.

Орган управління — Міністерство оборони України

Балансоутримувач: Івано-Франківська КЕЧ району. (м. Івано-Франківськ, вул. Національної Гвардії 14Г), тел.(0342) 75-07-10, факс (0342) 75-07-10.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об’єкта оренди для продовження терміну дії договору оренди.

Балансова залишкова вартість будівлі станом на 01.01.2017 р. — 13288,00 грн (в т.ч.105,4 кв.м — 5285,11 грн).

Розмір земельної ділянки: 1497,84 га, розмір земельної ділянки під об’єктом оренди пропорційний площі будівлі (приміщення 105,4 кв.м).

Дата оцінки (дата, на яку проводиться оцінка майна): орієнтовна дата оцінки — 30.09.2017 р.

Конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за № 699/27144.

У конкурсі беруть участь суб’єкти оціночної діяльності, які: отримали сертифікат суб’єкта оціночної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінки майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах цих напрямків, що відповідають об’єкту оцінки; мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні; мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013 р. № 769, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013 р. за № 937/23469; до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу II Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в Івано-Франківську КЕЧ району конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать: заява про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 Положення); копія установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копія сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копія свідоцтв про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурентна пропозиція; інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежної оцінки майна, зокрема однотипного майна тощо).

Конкурсна пропозиція претендента подається в запечатаному конверті і має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов’язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує п’ять календарних днів.

Конкурсну документацію слід подавати в Івано-Франківську КЕЧ району за адресою м. Івано-Франківськ, вул. Національної Гвардії, 14Г, кабінет № 20 (не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу включно).

Претенденти для участі в конкурсі надсилають (або подають) до Івано-Франківської КЕЧ району конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії.

На конверті необхідно зробити помітку «На конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності», а також зазначити назву об’єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб’єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться об 11.00 на 15-й день після опублікування оголошення в Івано-Франківській КЕЧ району за адресою: м. Івано-Франківськ, вулиця Національної Гвардії, 14Г, каб.№ 20.

Телефон для довідок: (0342) 75-07-10.

***

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» оголошує конкурс на заміщення вакантних посад факультету військової підготовки

№ з/п	Найменування посади за штатом	Кількість посад	Штатно-посадова категорія	Посадовий оклад (грн)	Умови участі в конкурсі
1	Заступник кафедри завідувача кафедри військової підготовки офіцерів запасу	2	працівник ЗСУ	5544	Особи, які мають військову освіту, досвід проходження військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління не менше п’яти років.
2	Доцент кафедри військової підготовки офіцерів запасу	11	працівник ЗСУ	5472	Особи, які мають вчене звання доцента (старшого наукового співробітника, старшого дослідника) або науковий ступінь та досвід науково-педагогічної роботи п'ять років, або досвід проходження служби на посаді старшого викладача без наукового ступеня і вченого звання зі стажем науково-педагогічної роботи не менше десяти років.
3	Старший викладач кафедри військової підготовки офіцерів запасу	15	працівник ЗСУ	5136	Особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом та ступінь вищої освіти «магістр» або вчене звання доцента (старшого наукового співробітника) чи науковий ступінь, або досвід проходження служби на посаді викладача без наукового ступеня та вченого звання зі стажем науково-педагогічної роботи не менше п'яти років та видані навчально-методичні посібники, наукові праці.
4	Викладач кафедри військової підготовки офіцерів запасу	19	працівник ЗСУ	4465	Особи, які мають досвід військової служби на посадах за фахом та ступінь вищої освіти «магістр» або ступінь вищої освіти «магістр».

Дата проведення конкурсу — 03 листопада 2017 року.

Документи надсилаються до 20 жовтня 2017 року.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи:

1. Працівники ЗСУ, які працюють за місцем проведення конкурсу, подають: заяву; автобіографію; службову характеристику; список наукових праць, винаходів (за наявності); звіт про науково-педагогічну (наукову) діяльність.

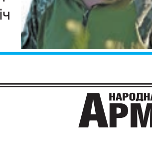
2. Для участі в конкурсі на посади науково-педагогічних працівників надсилаються наступні документи: заява; автобіографія; копії документів про вищу освіту; копія трудової книжки; характеристика з місця роботи; копія паспорта; письмова згода на обробку персональних даних; копії документів про науковий ступінь, вчене звання (за наявності); список наукових праць, винаходів (за наявності); документи, що затверджують підвищення кваліфікації(за наявності).

Документи надсилаються на адресу: 61098, м. Харків, вул. Полтавський шлях, 192.

ВІТАЄМО!

11 вересня свій день народження відсвяткував майор

Оначишич Сергій Омелянович

Командування та особовий склад окремого батальйону 57-ї окремої мотопіхотної бригади оперативного командування «Південь» вітає Сергія Омеляновича з днем народження!

Бажаємо вам та вашим рідним міцного здоров’я, порозуміння та мирного неба. Ми щиро вдячні долі за честь пліч-о-пліч з вами захищати нашу Батьківщину!

КЕВ м. Житомир оголошує підсумки конкурсу з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна, що відбувся 21.08.2017 р.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. за № 699/27144, конкурсною комісією прийнято рішення: **Приватне підприємство «Експерт-Сервіс-Консалт»** — переможець конкурсу з відбору суб’єктів оціночної діяльності, який буде залучений до проведення незалежної оцінки з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати при укладанні договору оренди нерухомого військового майна, що перебуває на балансі КЕВ м. Житомир, а саме:

— нежитлових приміщень складу інв. № 37 площею 57,2 кв.м. та нежитлових приміщень складу інв. № 64 площею 13,8 кв.м. за адресою: Житомирська обл., Житомирський р-н, с. Тетерівка, військове містечко № 165.

***

КЕВ м. Чернігів оголошує підсумки конкурсу з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна, що відбувся 07.09.2017 р.

Відповідно до розділу III Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 р. за № 699/27144, конкурсною комісією прийнято рішення:

По об’єкту № 1: нежитлові приміщення двоповерхової будівлі КПП № 344 загальною площею 192 кв.м, розташованої за адресою: м. Чернігів, вул. Стрілецька, 1, в/м №1, за результатами проведеного конкурсу та рейтингового голосування переможцем конкурсу визначити суб’єкта оціночної діяльності **ТОВ «Північна експертна компанія»**.

По об’єкту № 2: нежитлові приміщення будівлі гаража № 105 площею — 165,2 кв.м, нежитлові приміщення будівлі КПП № 72 загальною площею — 48,00 кв. м, нежитлові приміщення будівлі сховища для техніки № 46 площею — 148,2 кв.м, за адресою: Чернігівська обл., м. Прилуки, в/м №12, за результатами проведеного конкурсу та рейтингового голосування переможцем конкурсу визначити суб’єкта оціночної діяльності **ТОВ «Північна експертна компанія»**.

***

Військовий коледж сержантського складу Харківського національного університету Повітряних Сил оголошує конкурс на заміщення вакантних посад педагогічних працівників

Циклова комісія з конструкції та експлуатації авіаційного обладнання:

Посада — викладач, ШПК — «майор», оклад — 850–1000 грн.

Циклова комісія експлуатації радіотехнічних систем та пристроїв:

Посада — начальник, ШПК — «підполковник», оклад — 1050–1100 грн,

посада — викладач, ШПК — «майор», оклад — 850–1000 грн.

Вимоги до кандидатів на посади

Начальник циклової комісії:

спеціаліст вищої категорії, вчене звання (науковий ступінь), педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, не менше п’яти років стажу педагогічної роботи, які проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні і мають видані навчально-методичні посібники; висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

Викладач циклової комісії:

висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (поверненню не підлягають, окрім особової справи та медичної книжки):

особова справа кандидата; рапорт, поданий по команді із зазначенням повної назви посади та ВОС; автобіографія друкована; копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання; завірена копія службової картки; службова характеристика; медична книжка або висновок ВЛК для офіцерів, посади яких скорочуються; довідка про проходження військової служби (копія трудової книжки); список наукових праць (винаходів), завірений заступником установи з наукової роботи; залікові відомості (фізична, вогнева, командирська підготовка).

Дата проведення конкурсу — 17 жовтня 2017 року.

Термін подачі документів на участь у конкурсі — до 06 жовтня 2017 року.

Документи надсилаються (подаються) на адресу: 61045, м. Харків, вул. Клочківська, 228, Військовий коледж сержантського складу Харківського національного університету Повітряних Сил, секретарю конкурсної комісії, з 9–00 до 11–00 та з 15–00 до 17–00.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 24 військового містечка № 197 площею 221,00 кв. м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: Київська обл., м. Боярка, вул. Хрещатик, 103.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 00 хв 29 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 125 військового містечка № 1 площею 128,70 кв. м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: Київська обл., Броварський р-н., с. Семиполки.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 30 хв 29 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — вбудоване приміщення будівлі інв. № 34 військового містечка № 11 площею 10,00 кв. м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: м. Київ, вул. Рибальська, 22.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 00 хв 29 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 123 військового містечка № 1 площею 100,10 кв. м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: Київська обл., Броварський р-н., с. Семиполки.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 11 год. 30 хв 29 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі інв. № 111 військового містечка № 182 площею 210,00 кв. м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: м. Київ, вул. Росошанська, 3А.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 30 хв 29 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі майстерні інв. № 218, прибудови столярного цеху інв. № 317 загальною площею 389,30 кв. м та приміщення в будівлі контори інв. № 248 площею 14,10 кв. м військового містечка № 147.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: м. Київ, вул. Поліська, 28.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 14 год. 30 хв 29 вересня 2017 рокуза адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення будівлі інв. № 219 військового містечка № 147 площею 49,44 кв. м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: м. Київ, вул. Поліська, 28.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 15 год. 00 хв 29 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлові приміщення будівлі учбового конкурсу інв. № 21 військового містечка № 197 площею 57,40 кв. м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: Київська обл., м. Боярка, вул. Хрещатик, 103.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати.

Орієнтовна дата оцінки: 30.09.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 15 год. 30 хв 29 вересня 2017 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква оголошує конкурс з відбору суб’єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежної оцінки нерухомого військового майна

Об’єкт оцінки: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення в будівлі інв. №139 військового містечка № 1 площею 6,00 кв. м. та частина даху 5,0 кв.м.

Місцезнаходження об’єкта оцінки: Київська обл., м. Біла Церква, б-р Олександрійський, 54Г.

Балансоутримувач: 7 Спортивний клуб МОУ.

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати, з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінки: 31.08.2017.

До участі в конкурсі залучаються суб’єкти оціночної діяльності — суб’єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються поміткою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб’єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб’єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб’єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб’єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб’єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з поміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов’язаних з виконанням робіт, строк виконання робіт, який не повинен перевищувати сім календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11 год. 00 хв через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Документи надсилати поштою на адресу: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1; надавати особисто за адресою: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 13.

Телефон для довідок: (068) 739-99-94 або (04563) 5-30-00.

***

Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка (далі — Військовий інститут) згідно з вимогами Інструкції про порядок заміщення на конкурсній основі вакантних посад науково-педагогічних працівників у вищих військових навчальних закладах, військових навчальних підрозділах вищих навчальних закладів, що належать до сфери управління Міністерства оборони України, затвердженої наказом Міністерства оборони України, Міністерства освіти і науки України від 19.10.2016 № 542/1255 та зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 10.11.2016 за № 1461/29591, оголошує конкурс на заміщення вакантної посади науково-педагогічного працівника Військового інституту.

1. Посади, які заміщуються військовослужбовцями.

1.1. Військовий факультет фінансів і права.

Начальник факультету, ШПК — «полковник», посадовий оклад 1640-1740 грн.

Кваліфікаційні вимоги

Посаду начальника (декана) факультету Військового інституту можуть обіймати військовослужбовці, котрі, як правило, мають досвід учасника бойових дій, ступінь вищої освіти «магістр» або досвід військової служби на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління тактичного та вищих рівнів (не менше десяти років) та оперативно-тактичний рівень військової освіти, або науковий ступінь (за профілем діяльності), вчене звання, оперативно-тактичний рівень військової освіти, стаж науково-педагогічної (наукової) роботи не менше трьох років, а також досвід військової служби на посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах).

Військовослужбовці, які бажають взяти участь у конкурсі, подають до конкурсної комісії: рапорт на участь у конкурсі, автобіографію, копії документів про вищу освіту, службову та медичну характеристики, завірену копію службової картки, довідку про проходження військової служби, письмову згоду на збір та обробку персональних даних.

Копії документів про науковий ступінь, вчене (почесне) звання, список наукових праць (винаходів), а також документи, що підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх п’яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва), надаються кандидатами за наявності.

Військовослужбовці, які проходять військову службу у Військовому інституті Київського національного університету імені Тараса Шевченка, подають рапорт (заяву), автобіографію, службову характеристику, список наукових праць (винаходів) та звіт про науково-педагогічну (наукову) діяльність.

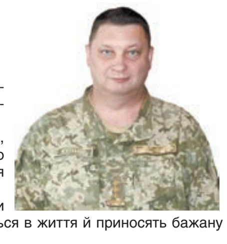
Останній день прийому документів кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників Військового інституту — 14.10.2017 (включно).

Дата проведення конкурсу на заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників Військового інституту — 17.10.2017.

Документи подавати за адресою: 03189, м. Київ, вул. Ломоносова, 81.

ВІТАЄМО!

17 вересня відзначить свій день народження військовий комісар Волинського обласного військового комісаріату полковник **КУЛИК Роман Анатолійович.**

Повсякденна копітка діяльність на відповідальній посаді вимагає від вас цілковитої відданості справі, наполегливості, подолання труднощів, високого професіоналізму.

Бажаємо вам завжди залишатися таким же уважним, тактовним, цілеспрямованим керівником. Бажаємо успіхів і кар’єрного зростання, сімейного благополуччя та звичайного людського щастя.

Нехай кожен ваш день буде наповненим корисними справами й теплом людських взаємин, а мрії втілюються в життя й приносять бажану радість і задоволення вам і вашій родині!

Колектив Волинського обласного військового комісаріату

БОРЩІВСЬКА СОРОЧКА
З УЗОРОМ РІЛЛІ, І КРОВ'Ю ОКРОПЛЕНА ДОЛЯ ЇЇ

Борщівщина — унікальний край, особливістю якого є сорочка, вишита чорними нитками, яка стала своєрідною візиткою краю. Борщівська вишивка є унікальним і неповторним народним мистецтвом, а слава про неї вже давно полинула по всьому світові. Чим же особлива борщівська вишиванка та якою легендою її овіяно?

Фото з відкритих джерел

Яскраві борщівські вишиванки почали виготовляти понад п'ятсот років тому на заході Тернопільщини. Фантастично красиві, густо вишиті квітковими та геометричними візерунками, здебільшого чорного кольору, вони вражають унікальністю: двох однакових сорочок практично не буває… Та ще й існує понад п'ятдесят технік шиття, що надає їм справжньої неповторності. Аналогів її немає ніде.

Як розповідає давня легенда, переважний чорний колір борщівської вишиванки пов'язаний із подіями нашої історії. У XV-XVII століттях на борщівський край постійно здійснювали набіги татарські й турецькі завойовники. Вороги безжально спустошували й грабували землі, забирали в полон населення. Після одного з таких нападів у кількох наддністрянських селах загинули всі чоловіки. Тоді дівчата й жінки, оплакуючи свою гірку долю, поклялися протягом кількох поколінь носити траур по загиблих оборонцях та вінчатися в сорочках, вишитих чорними нитками.

І дотримали слова. Саме жінки, які вишивали такі сорочки у 20–30-х роках минулого століття, були останнім поколінням, пов'язаним дивною, але благородною клятвою.

І жіночі, і чоловічі сорочки шили з конопляного полотна. Процес виготовлення був трудомістким і тривав практично весь рік, а вишивали жінки й дівчата здебільшого в зимові місяці.

— Учора була субота, сьогодні неділя.
Чом на тобі, козаче, сорочка не біла? —
— Не біла, не біла, та й не буде біла:
Матуся не змагає, сестра не схотіла.

Це слова відомої на Борщівщині народної пісні. А в усній народній творчості існує така приповідка: «У суботу має визирнути сонце, бо сирота на неділю сорочку сушить». Тобто і бідний, і багатий мусив мати вишиту сорочку, аби в неділю бути святково одягненим.

Фестиваль унікальної чорної вишиванки проводиться щорічно у вересні в Борщеві

Крім того, на Борщівщині існувало повір'я, що через натільну сорочку можна зняти вроки, причарувати або закохати в себе людину. А чорні сорочки, на яких вишито червоні цяточки, були для дівчат своєрідним приворотом. Якщо хлопець, який сподобався дівчині, у танці торкався руками її вишивки, то після цього вона вдягала сорочку ще дев'ять разів і шукала привід, щоб зустрітися з ним. Після цього він засилав до неї сватів.

Хоч як дивно, але чорна вишивка на сорочці ніколи не видавалася сумною, навпаки, сорочка була й залишається ошатною й дуже колоритною, асоціюючись із родючими чорноземами, одвічною надією на врожай, а отже, і на життя.

Наталія КОЗАК

												Біблійний персонаж	Майстер повітряного бою			Європейська країна								Старовинний корабель	Прісноводний хижак	
								Розум	Підтвердження						Співочий колектив				Жіноче ім'я	Печериця	Марка літака	Японська горілка		Укр. громад. діяч	Фронтова дорога	
												Військо у Дав. Римі	Китайський шовк		Полярна морська качка		Народ у Китаї	Жіноче ім'я				Граматична категорія				
											Важкий метал	Операція з визвол. Білорусії										Товсті нитки з клочча				Хліб із плескатого тіста
				Польський футболіст						Німецький художник	Штат США	Місто у Бельгії	Чоловіче ім'я						ЗРК		Великий хижий птах					
	Спортивний матрац	Сподвижник Дудаєва								Водяна німфа				Японські шашки			Сорт бензина		Скандальна поведінка							Прісноводна риба
				Східна боротьба		Лівша		Духовний наставник		Ода								Карболова кислота						Пора збирання хліба		Жіноча зачіска
	Укр. телеканал	Німецький композитор				Штат США	Коштовний камінь			Крок у балеті		Дія у виставі			Провінція у Буркіна-Фасо		Нота					Французька співачка				
						Ведучий бенкету	Острівна держава		Острів на Курилах	Ансамбль	Літаючий ящер															
				Англ. шпигун і письменник											Арена цирку											
							Найвідоміший ельф		Широка дорога		Столиця Канади		Широка вулиця		Модель Фольксвагена	Велика неотруйна змія	Вілкан на Філіппінах									
Учень Христа	Отруйна змія			Група народів у Китаї	Комаха							Од-ця виміру зем. площі			Ім'я Мопассана											

Сканворд підготував Олексій ТРИГУБ

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА
НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).
Наклад 36467 Замовлення 56269
Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Костянтин МАШОВЕЦЬ, Сергій ВОРОНКОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ЧИЖЕВСЬКА
Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12
Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)
P — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114